

Regeringens skrivelse

2011/12:154

Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanken samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2010 och 2011

Skr.
2011/12:154

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 31 maj 2012

Carl Bildt

Peter Norman
(Finansdepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogörs för verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanken samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2010 och 2011. Tyngdpunkten har lagts vid de ställningstaganden regeringen har gjort i de frågor som präglat såväl styrelsearbetet som institutionernas verksamhet.

Skrivelsen behandlar de internationella finansiella institutionernas övergripande roll i den internationella ekonomin, t.ex. hur deras verksamhet har påverkats av den globala ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008. Vidare behandlas de frågor som har präglat institutionerna under verksamhetsperioden: institutionernas övervakning av den globala ekonomin och enskilda länders ekonomiska politik, institutionernas utlåning och resurssituation, en rad sektorövergripande frågor som jämställdhet samt miljö- och klimatfrågor, särskilda insatser med anledning av jordbävningsskatastrofen på Haiti och den arabiska demokratiutvecklingen samt institutionella frågor som styrnings- och inflytandefrågor. Avslutningsvis redogörs för den förväntade inriktningen av institutionernas verksamhet de närmaste åren.

1	Inledning	3
1.1	Redovisning av verksamheten i de internationella finansiella institutionerna	3
1.2	Övergripande prioriteringar	4
2	Den internationella ekonomin och institutionernas verksamhet	4
3	Övervakning av den globala ekonomin och enskilda länders ekonomiska politik	7
3.1	Institutionernas rapportering.....	7
3.2	Förändringar i IMF:s övervakningsarbete	8
3.3	IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi	9
4	Institutionernas utlåning och resurssituation	10
4.1	Institutionernas utlåning	10
4.2	Institutionernas resurssituation	12
4.3	Förändringar i institutionernas låneramverk.....	15
5	Sektorövergripande frågor	17
5.1	Öppenhet och informationsutbyte på skatteområdet.....	17
5.2	Jämställdhet och kvinnors roll för utveckling	19
5.3	Sviktande och konfliktdrabbade länder	20
5.4	Miljö, klimat och energi	22
5.5	Livsmedelsförsörjning.....	24
6	Särskilda insatser.....	25
6.1	Institutionernas stöd till Haiti	25
6.2	Institutionernas stöd till den arabiska demokratiutvecklingen	26
7	Institutionella frågor.....	28
7.1	Inflytandefrågor.....	28
7.2	Styrningsfrågor	30
7.3	Ersättningssystem och personalfrågor	33
8	Viktiga framtidsfrågor i institutionerna.....	34
Bilaga	Beskrivning av de i skrivelsen behandlade internationella finansiella institutionerna	38
Utdrag ur	protokoll vid regeringssammanträde den 31 maj 2012	58

1 Inledning

1.1 Redovisning av verksamheten i de internationella finansiella institutionerna

Utrikesutskottet har anfört att det är angeläget att regeringen regelbundet, i en särskild skrivelse, redovisar hur arbetet inom Internationella valutafonden (IMF), Världsbanken och de regionala utvecklings- och investeringsbankerna har bedrivits samt regeringens prioriteringar för arbetet i dessa institutioner (bet. 2003/04:UU3 s. 160). I januari 2005 respektive mars 2010 redovisade regeringen i särskilda skrivelser verksamheten i de aktuella institutionerna under verksamhetsåren 2003 och 2004 respektive 2008 och 2009 (skr. 2004/05:54 och skr. 2009/10:153). Utöver dessa skrivelser har regeringen lämnat information i flera andra sammanhang. Exempelvis har riksdagen kontinuerligt informerats inför IMF:s och Världsbankens års- och vårmöten samt erhållit skrivelser om biståndets resultat (se till exempel skr. 2010/11:167).

I denna skrivelse redogörs för verksamheten i Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB), Asiatiska utvecklingsbanken (AsDB), Europarådets utvecklingsbank (CEB), Europeiska investeringsbanken (EIB), Europeiska utvecklingsbanken (EBRD), Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB), IMF, Nordiska investeringsbanken (NIB) och Världsbanken (Internationella utvecklingsfonden, IDA). I denna skrivelse redogörs även för verksamheten i Internationella finansieringsbolaget (IFC), som är en del av Världsbanksgruppen. I förhållande till föregående skrivelser har regeringen utökat antalet institutioner vars verksamhet redovisas genom att inkludera CEB, EIB, IFC och NIB. Därmed blir skrivelsen en mer komplett redovisning av verksamheten i de internationella finansiella institutionerna.

Skrivelsen täcker verksamhetsperioden 2010 och 2011, vilket innebär att riksdagen, tillsammans med den föregående skrivelsen på området, kommer att ha erhållit en redovisning av institutionernas verksamhet fr.o.m. 2008. Regeringen avser att fortsättningsvis överlämna skrivelser om verksamheten i de internationella finansiella institutionerna med två års intervall.

Skrivelsen är uppdelad i tematiska områden, som är valda med utgångspunkt i de frågor som har präglat institutionernas verksamhet under perioden. På varje område redovisas hur frågorna har hanterats i institutionerna och regeringens prioriteringar. Varje enskilt initiativ som regeringen tagit för att driva sina prioriteringar redovisas dock inte. Regeringen verkar för att uppnå sina prioriteringar i alla relevanta sammanhang. Det viktigaste forumet är institutionernas egna styrelser där Sverige i de flesta fallen representeras av en gemensam valkretsrepresentant. Länderna i valkretsen kommer på förhand överens om vilka frågor som de ska

prioritera i institutionernas styrelser. Regeringen driver också sina prioriterade frågor bilateralt och inom EU.

Som en bilaga finns en kortfattad beskrivning av de institutioner som behandlas i skrivelsen. Beskrivningen omfattar institutionernas verksamhet, deras styrningsstruktur och ramverk för utlåning samt Sveriges roll i respektive institution.

1.2 Övergripande prioriteringar

Eftersom institutionernas mandat och verksamhet delvis skiljer sig åt varierar regeringens prioriteringar mellan institutionerna. Regeringens prioriteringar avseende ekonomisk politik redovisas framför allt i budgetpropositioner och ekonomiska vårpropositioner. Regeringens prioriteringar i flera av institutionernas löpande arbete baseras bl.a. på riksdagens beslut med anledning av förslagen i propositionen Gemensamt ansvar: Sveriges politik för global utveckling (prop. 2002/03:122, bet. 2003/04:UU3, rskr. 2003/04:112). Därutöver finns regeringens prioriteringar redovisade i skrivelsen Sveriges politik för global utveckling (skr. 2007/08:89), regeringens strategi för multilateralt utvecklingssamarbete (dnr UD2007/7290) och i policyer för utvecklingssamarbetet, t.ex. Policy för ekonomisk tillväxt inom svenskt utvecklingssamarbete 2010–2014 (dnr UF2010/6949). Slutligen verkar regeringen för att institutionerna, inom ramen för sina respektive mandat, ska bidra till att minska effekterna av den ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008.

Regeringen har för innevarande mandatperiod tre tematiska prioriteringar för utvecklingssamarbetet: demokrati och mänskliga rättigheter, jämställdhet och kvinnors roll i utvecklingen samt klimat och miljö.

Enligt regeringens strategi för multilateralt utvecklingssamarbete ska organisationsspecifika strategier tas fram för de för Sverige viktigaste institutionerna. Strategierna ska ta sin utgångspunkt i regeringens bedömning av organisationens relevans och effektivitet samt lägga fast mål och samarbetsformer under strategiperioden. Regeringen antog i mars 2011 en strategi för Världsbanken och IFC för 2011–2014 (dnr UF2011/5294) och i december 2011 en strategi för AfDB för 2012 och 2013 (dnr UF2011/74360).

2 Den internationella ekonomin och institutionernas verksamhet

Den period som behandlas i denna skrivelse har starkt präglats av den ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008. Den globala ekonomiska tillväxten sjönk kraftigt under krisen, och uppgick 2008 och 2009 till i genomsnitt 1,2 procent. Sedan dess har tillväxten ökat, och uppgick 2010 och 2011 till i genomsnitt 4,5 procent. I denna ökning döljer sig dock en obalanserad global utveckling och

betydande risker för världsekonomin. Medan låg- och medelinkomstländerna hade en genomsnittlig tillväxt på 6,8 procent 2010 och 2011, var motsvarande siffra för höginkomstländerna endast 2,4 procent.¹ Denna skillnad beror delvis på att den ekonomiska och finansiella krisen påverkade höginkomstländerna i högre utsträckning, vilket inledningsvis ledde till ett behov av att stimulera ekonomin och, i vissa fall, rädda inhemska banker. Denna utveckling bidrog till en hög offentlig skuldsättning i flera höginkomstländer, samtidigt som den förväntade tillväxten var låg. I flera länder hade också obalanser byggts upp under en lång tid, i form av budget- och bytesbalansunderskott samt bristande konkurrenskraft. Grekland, Irland och Portugal var 2010 och 2011 tvungna att söka extern finansiering från europeiska stabiliseringsmekanismer och IMF. Detta har, tillsammans med finansiella stödpaket till ett antal andra europeiska länder under 2008 och 2009, lett till att IMF:s utlåning till Europa ökat kraftigt. Flera andra höginkomstländer har fått ställa om från en expansiv till en åtstramande finanspolitik för att reducera sina budgetunderskott och den statliga skuldsättningen.

I de rikare medelinkomstländerna var den ekonomiska tillväxten i många fall betydligt högre, samtidigt som de påverkades av sviktande efterfrågan från höginkomstländerna. IMF:s rekommendation till flera medelinkomstländer var därför att expandera den inhemska efterfrågan, medan andra medelinkomstländer rekommenderades att hålla tillbaka efterfrågan på grund av risk för överhettning.

Låginkomstländerna och de fattigare medelinkomstländerna påverkades främst av den ekonomiska och finansiella krisen genom minskad export, mindre inflöden av kapital och sämre finansieringsmöjligheter. Jämfört med höginkomstländerna klarade de sig relativt väl och deras tillväxt har de senaste åren varit förhållandevis stark. Efter finanspolitiska stimulanser, inklusive stöd till sociala program, under krisen finns det i dag i flera låginkomstländer och fattigare medelinkomstländer ett behov att stärka de offentliga finanserna. Utöver den ekonomiska krisen har många låginkomstländer och fattigare medelinkomstländer drabbats av höga och kraftigt varierande globala livsmedelspriser samt höga bränslepriser. Enligt Världsbankens uppskattning ökade antalet personer som lever i extrem fattigdom (under 1,25 US-dollar per dag) med över 40

¹ Skrivelsen använder, om inte annat anges, Världsbankens klassificering av medlemsländer för att dela in länder efter deras inkomstnivå. Enligt denna definition hade låginkomstländer 2010 en bruttonationalinkomst per capita under 1 005 US-dollar, medelinkomstländer en motsvarande inkomst om 1 006–12 275 US-dollar och höginkomstländer en inkomst om 12 276 US-dollar eller mer. I detta avsnitt används dock IMF:s klassificering av avancerade ekonomier samt tillväxt- och utvecklings-ekonomier. Denna klassificering använder inga konkreta kriterier. Gruppen avancerade ekonomier inkluderar de av Världsbankens höginkomstländer som även är OECD-medlemmar (med undantag för Polen och Ungern) samt Cypern, Malta, Hong Kong, Singapore och Taiwan. För mer information om IMF:s klassificering, se den statistiska bilagan till IMF:s World Economic Outlook.

miljoner mellan juni 2010 och januari 2011 till följd av prisutvecklingen på livsmedel.

Institutionernas verksamhet under verksamhetsperioden har till stor del formats av den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen. För att lindra krisens effekter ökade institutionerna sin utlåning kraftigt. Denna utveckling är särskilt tydlig för IMF som före den ekonomiska och finansiella krisen hade en relativt begränsad utlåning. Under krisen har utlåningen expanderat kraftigt, inte minst till länder i EU, en region som inte brukar låna av IMF. I slutet av 2011 utgjorde utlåningen till EU-länder 63 procent av IMF:s totala utlåning. Även Världsbanken och de regionala utvecklings- och investeringsbankerna ökade sin utlåning starkt med anledning av krisen.

Till följd av den ökade utlåningen uppstod ett behov att stärka institutionernas resurser. Efter en överenskommelse vid G20-ländernas möte i London i april 2009 genomfördes resursförstärkningar i flertalet institutioner vars verksamhet redovisas i denna skrivelse. Även de återkommande s.k. påfyllnaderna av gävomedel till institutionernas biståndsfinansierade utlåning till låg- och fattigare medelinkomstländer som slutfördes under verksamhetsperioden resulterade i betydande resursförstärkningar.

Den ekonomiska och finansiella krisen har fungerat som en katalysator för viktiga reformer i institutionerna. Resursförstärkningarna har för flera institutioner inneburit att medlemsländerna ställt krav på institutionella förändringar, omprioriteringar av verksamhetens inriktning och ökad kostnadseffektivitet. Dessutom har vissa institutioner, för att anpassa sin utlåning efter förändrade behov, reviderat sina låneverktyg. I IFC, IMF och Världsbanken har även omfattande inflytandereformer beslutats. Detta återspeglar att många tillväxt- och utvecklingsländer de senaste åren har haft en snabbare ekonomisk utveckling än höginkomstländer.

Regeringens prioriteringar

De internationella finansiella institutionerna har centrala roller i det internationella ekonomiska och finansiella systemet samt i utvecklingssamarbetet, både som finansiärer och förmedlare av kunskap och råd. Institutionerna utgör även centrala forum för multilateral samverkan kring globala utmaningar. Behovet av institutionernas verksamhet ökade under den ekonomiska och finansiella krisen. Ökad utlåning från institutionerna var en viktig del i de internationella ansträngningarna för att motverka krisen. Regeringen har verkat för att institutionerna ska ha tillräcklig kapacitet för att kunna hantera nya utmaningar. Regeringen har betonat att förslag om kapitalhöjningar ska baseras på noggranna analyser av institutionernas långsiktiga resursbehov och av hur de begränsade resurserna kan användas så effektivt som möjligt (se prop. 2010/11:1 utg.omr. 2 avsnitt 12).

Sverige har bidragit till de resursförstärkningar som har genomförts i institutionerna 2010 och 2011. Regeringen har även i flera fall verkat för att ökade resurser till institutionerna ska kopplas till åtaganden om institutionella reformer, som förbättrad resultatstyrning och uppföljning samt ökad effektivitet och öppenhet. Regeringen har också förespråkat tillfälligt ökade insatser i de fall det varit möjligt. Sådana insatser bör avvecklas när behoven har normaliserats. Regeringen har vidare strävat efter att prioriterade frågor, som miljö och klimat, jämställdhet och rättighetsperspektivet som ska få ökat genomslag i institutionernas verksamhet samt verkat för bl.a. ökade satsningar på utveckling av den privata sektorn samt stöd till sviktande och konfliktdrabbade länder. Regeringen bevakar att institutionernas verksamhet utvecklas i enlighet med deras respektive mandat och komparativa fördelar så att ett effektivt resursutnyttjande främjas.

3 Övervakning av den globala ekonomin och enskilda länders ekonomiska politik

3.1 Institutionernas rapportering

Institutionerna publicerar återkommande rapporter om sina respektive verksamhetsområden samt omfattande analyser av den globala ekonomin, utvecklingspolitiken och enskilda länders ekonomiska politik. De mest betydande analyserna görs av IMF och Världsbanken och är viktiga bedömningar av den världsekonomiska utvecklingen, vilka risker som finns samt vilken politik som bör föras för att undvika riskerna. Medan IMF:s rapporter fokuserar på den globala makroekonomiska och finansiella utvecklingen behandlar Världsbankens rapporter ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar utveckling, ofta utifrån låginkomstländer och fattiga medelinkomstländerns perspektiv. De viktigaste IMF-rapporterna på global nivå är World Economic Outlook, Global Financial Stability Report och Fiscal Monitor. IMF tar också fram individuella rapporter (artikel IV-rapporter) om enskilda länders ekonomi. De mest uppmärksammade rapporterna från Världsbanken är Global Monitoring Report, som behandlar uppnåendet av de s.k. millennieutvecklingsmålen, och World Development Report, som behandlar centrala utvecklingsfrågor (t.ex. sviktande stater 2010 och jämställdhet 2011).

Regeringens prioriteringar

IMF och Världsbanken har som globala institutioner en viktig funktion i att analysera och göra prognoser för den internationella ekonomin, föreslå åtgärder, förmedla forskning och kunskap samt tillhandahålla forum för diskussioner. Regeringen anser att det är av största vikt att denna funktion, som bidrar till global ekonomisk och

finansiell stabilitet samt framsteg i utvecklingsarbetet, kontinuerligt anpassas efter den globala utvecklingen. Sverige har medfinansierat Världsbankens två rapporter om konfliktdrabbade länder respektive jämställdhet och bidragit med rådgivning i samband med framtagandet av rapporterna. Regeringen har också aktivt verkat för att rapporternas slutsatser och rekommendationer, bl.a. om ökad tillgång till data om kvinnors roll som ekonomiska aktörer, ska användas i bankens verksamhet.

3.2 Förändringar i IMF:s övervakningsarbete

Inom IMF har ett omfattande analysarbete bedrivits för att komma till rätta med de brister i institutionens övervakning av medlemsländernas ekonomier och den globala ekonomin som uppenbarades i och med den ekonomiska och finansiella krisen. Detta arbete har resulterat i flera rapporter, bl.a. en rapport från IMF:s oberoende utvärderingskontor. En slutsats som IMF har dragit är att den multilaterala övervakningen behöver förbättras, bl.a. genom bättre analyser av spridningseffekter från ett land till ett annat. Detta har bl.a. resulterat i att IMF har publicerat rapporter om gränsöverskridande effekter. Dessa analyserar i detalj den ekonomiska politiken i de fem mest systemviktiga ekonomierna: euroområdet, USA, Japan, Kina och Storbritannien. En annan slutsats är att det finns ett behov av att utöka övervakningen av de finansiella marknaderna och deras kopplingar till den reala ekonomin. På detta område har IMF beslutat att bättre integrera finansiella frågor i de enskilda landrapporterna och att djupgående granskning av enskilda länders finansiella marknader ska vara obligatoriskt för systemviktiga ekonomier, däribland Sverige. Reformeringen av IMF:s övervakningsarbete kommer att fortsätta under 2012.

I den utvärdering av IMF:s övervakning som det oberoende utvärderingskontoret vid institutionen presenterade i februari 2011 drogs slutsatsen att en förklaring till IMF:s bristande övervakning finns i institutionens interna kultur. Det konstaterades bl.a. att IMF präglas av grupptänkande, svårigheter att föra fram en avvikande åsikt och otillräckligt samarbete över avdelningsgränserna. IMF:s styrelse har välkomnat utvärderingskontorets rekommendationer till åtgärder för att komma till rätta med bristerna, och det pågår nu ett arbete inom institutionen med att genomföra dem.

Ett annat område där det har skett framsteg är analysen av internationella kapitalflöden. Dessa har ökat kraftigt det senaste decenniet. Detta är i huvudsak positivt, men det ökar också risken för tillgångsprisbubblor samt för hastiga och omfattande kapitalutflöden från enskilda länder. För att skydda sig mot dessa risker har flera länder vidtagit olika åtgärder, t.ex. genom att införa kapitalkontroller. För att möta denna utveckling håller IMF på att ta fram ett ramverk för att kunna analysera och ge tydligare rekommendationer för hur internationella kapitalflöden bör hanteras. Ramverket förväntas etableras under 2012. Detta kommer att öka IMF:s möjligheter att bistå med rådgivning om inter-

Regeringens prioriteringar

Den ökade internationella ekonomiska och finansiella integrationen ökar riskerna för spridning av finansiella och ekonomiska chocker. Regeringen anser därför att det är viktigt att IMF:s arbete och mandat för den globala övervakningen stärks. Regeringen instämmer i IMF:s slutsatser om hur dess övervakning bör förändras och har bl.a. verkat för ett ökat fokus på multilateral övervakning och internationella kapitalflöden. Även rekommendationerna av IMF:s oberoende utvärderingskontor om att öka öppenheten i IMF:s verksamhet välkomnas av regeringen och bör prioriteras av IMF.

Regeringen ser positivt på framtagandet av ett ramverk för internationella kapitalflöden, då detta ökar förutsägbarheten av de åtgärder som enskilda länder vidtar samt underlättar IMF:s granskning och rådgivning. Regeringen har i arbetet med ramverket verkat för att en anpassning till fria kapitalflöden sker i en takt som är utformad efter det enskilda landets förutsättningar. Tidsbegränsade kapitalkontroller bör enbart rekommenderas i situationer då kapitalflöden för med sig risker för kraftigt negativa effekter och då andra åtgärder är uttömda.

3.3 IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi

IMF genomför varje år en översyn av den svenska ekonomin. Den senaste översynen som har behandlats i IMF:s styrelse, från juli 2011, inkluderade även en djupgående granskning av det svenska finansiella systemet. I översynen konstaterades att Sverige hade fört en ekonomisk politik som inneburit att landet klarat sig väl ut ur krisen. Vidare konstaterade IMF att Sverige var på väg tillbaka till ett budgetöverskott och en minskande statsskuld, mycket tack vare en god efterlevnad av det finanspolitiska ramverket. IMF rekommenderade att finanspolitikens inriktning skulle bibehållas under resten av 2011 och 2012 samt att bekämpningen av arbetslösheten även fortsättningsvis skulle prioriteras. När det gäller granskningen av det svenska finansiella systemet var IMF överlag positiv i sin bedömning, men noterade att det finns risker med dess storlek och finansieringsmodell. Vidare framhöll IMF att det fanns ett utrymme för förbättringar när det gäller tillsynen av finansmarknaderna, bl.a. i form av ökad självständighet och ökade resurser för Finansinspektionen.

Regeringens överväganden

Regeringen har i huvudsak ställt sig bakom IMF:s syn på Sveriges ekonomi, särskilt när det gäller behovet av att bibehålla en strikt

budgetdisciplin och prioritera bekämpningen av arbetslösheten. När det gäller tillsynen av finansmarknaderna har regeringen i budgetpropositionen för 2012 föreslagit att Finansinspektionens resurser successivt ska stärkas under de kommande tre åren (prop. 2011/12:1 utg.omr. 2 avsnitt 9). Därutöver har regeringen gett en särskild utredare i uppdrag att utreda behovet av ett råd för finansiell stabilitet (dir. 2011: 6).

4 Institutionernas utlåning och resurssituation

4.1 Institutionernas utlåning

Institutionernas utlåning har olika karaktär och inriktning. Medan både IMF och flera av bankerna ger generella lån till medlemsländer ger samtliga banker lån eller andra former av finansiering till enskilda projekt, även till den privata sektorn. Utlåningen ökade markant till följd av den ekonomiska och finansiella krisen. Även andra faktorer, t.ex. livsmedelskrisen, bidrog till ökad utlåning. IMF:s utlåning nära tiodubblades, från ca 180 miljarder kronor till ca 1 770 miljarder kronor, 2008–2011.² Att IMF:s utlåning ökar kraftigt i kristider är naturligt med tanke på institutionens mandat att värna global makroekonomisk och finansiell stabilitet. Även övriga institutioner hade 2010 och 2011 en större utlåning än före krisens utbrott. Som exempel kan nämnas att IBRD:s utlåning nära tredubblades under 2010. I tabell 1 finns en sammanställning över institutionernas utlåning.

Tabell 1, Institutionernas utlåning i miljarder kronor

<i>Institution</i>	<i>Total utlåning och gåvomedel godkänt under 2011</i>	<i>Varav biståndssubventionerad utlåning¹ och gåvomedel</i>	<i>Total utestående utlåning, december 2011</i>	<i>Varav biståndssubventionerad utlåning</i>
AfDB	59,9	19,2	171,5	73,1
AsDB	87,2	13,5	547,4	203,5
CEB	16,6	0,1	108,2	7,8
EBRD	81,5	Uppgift saknas	164,2	Uppgift saknas
EIB	503,5	Uppgift saknas	3 542,1	Uppgift saknas
IDB	73,2	1,3	481,1	23,1
IFC ²	88,3	0,0	198,8	0,0
IMF	1 058,3	10,6	984,1	56,4
NIB	17,4	0,0	126,8	0,0
Världsbanken ²	293,4	112,6	1 783,0	866,9
Totalt	2 279,3	157,3	8 107,2	1 230,8

1) Med biståndssubventionerad utlåning avses hela summan som är utlånad och inte enbart gåvomedelskomponenten.

2) Kolumn 1 och 2 avser perioden 1 juli 2010–30 juni 2011 och kolumn 3 och 4 utestående utlåning den 30 juni 2011.

² I skrivelsen anges alla belopp i svenska kronor. Växelkursen som används är från den 31 december 2011.

Institutionernas utlåning har överlag sjunkit i och med att den ekonomiska och finansiella krisen avtagit något, men är alltså högre än före krisen. I exempelvis AsDB är utlåningen fortfarande 20 procent över den nivå som rådde före krisen. En gradvis nedtrappning av utlåningen till de nivåer som rådde före krisen sker i flera av institutionerna, exempelvis i EIB och Världsbanken. Behoven för de närmaste åren är i dagsläget svårbedömda mot bakgrund av de osäkra utsikterna för världsekonomin.

Institutionernas utlåning till EU-länder

År 2010 och 2011 har varit omvälvande för hela EU, i synnerhet för euroländerna. Den ekonomiska och finansiella krisen skapade ett behov av stimulansåtgärder och av att rädda inhemska banker, vilket i sin tur bidrog till en situation med hög offentlig skuldsättning i många EU-länder. I flera länder var skulderna höga redan före den ekonomiska och finansiella krisen. I Grekland, Irland och Portugal blev skulderna så stora i förhållande till ländernas förväntade tillväxt att de inte fullt kunde finansiera sina utlandsbetalningar på den privata marknaden. I stället fick de söka finansiering från EU och IMF. Även bortsett från den direkt krisrelaterade utlåningen, som IMF står för, har institutionerna omfattande verksamhet i EU, se tabell 2. Det finns av förklarliga skäl en spridning mellan institutionerna i hur stor andel utlåning de har till EU-länder och hur mycket den har ökat under den ekonomiska och finansiella krisen.

Tabell 2, Institutionernas utlåning till EU-länder, december 2011

<i>Institution</i>	<i>Total utestående utlåning till EU i miljarder kronor</i>	<i>Utestående utlåning till EU som procent av total utestående utlåning</i>
CEB	93,8	86,7%
EBRD	41,3	25,2%
EIB	3 173,7	89,6%
IFC ¹	7,6	3,8%
IMF	532,7	54,1%
NIB	81,0	63,9%
Världsbanken ¹	75,7	4,2%
<i>Totalt</i>	<i>4 005,8</i>	<i>58%</i>

1) Avser den 30 juni 2011.

IMF är den institution som har ökat sin andel utlåning till EU-länder mest. Institutionens utlåning till EU-länderna uppgick i slutet av 2011 till 533 miljarder kronor, vilket utgör 54 procent av dess totala utlåning. Detta är en historiskt hög nivå. Flera av länderna är höginkomstländer. Grekland, Irland och Portugal har beviljats de största låneprogrammen. Utöver att tillhandahålla lån ingår IMF, tillsammans med Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken, i den s.k. trojkan som tillsammans med låntagarländerna har utformat reformprogrammen för respektive land. Reformprogrammen skiljer sig åt mellan länderna, men har makroekonomisk och finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och

strukturreformerna som gemensamma och övergripande mål. Även IBRD och IFC har under den ekonomiska och finansiella krisen ökat sin utlåning till länder i Central- och Östeuropa, särskilt under 2009 och 2010.

De helt eller huvudsakligen europeiska institutionerna – CEB, EBRD, EIB och NIB – har naturligtvis haft en stor utlåning till EU-länderna. EIB ökade 2008–2011 sin utlåning kraftigt till följd av den ekonomiska och finansiella krisen, med en särskilt stor ökning 2009 och 2010. År 2011 minskade utlåningsvolymen, men var ändå högre än före den ekonomiska och finansiella krisens utbrott. Före krisen planerade EBRD att avsluta utlåningen till de rikare länderna, dvs. de flesta av de nya medlemsländerna i EU. Denna avtrappning har dock senarelagts på grund av krisen och EBRD:s verksamhet i dessa länder har i stället utökats. NIB:s utlåning sker främst till de nordiska och baltiska länderna (80 procent i december 2011). Utlåningen från CEB, som enbart har verksamhet i Europa, har under verksamhetsperioden ökat något, bl.a. till följd av ett större finansieringsbehov i länderna i Central- och Östeuropa.

Regeringens prioriteringar

De internationella finansiella institutionerna har genom sin verksamhet bidragit till att mildra krisens effekter. Regeringen välkomnar denna verksamhet. Institutionerna har visat att de är en stabiliserande kraft i finansiellt och ekonomiskt turbulenta perioder. Regeringen har också i internationella förhandlingar poängterat betydelsen av att IMF är en aktiv part i den europeiska krisbekämpningen. Detta är viktigt eftersom IMF fungerar som en global finansiell brandvägg, men också för att IMF genom sin erfarenhet av krishantering kan bidra till att utforma realistiska och trovärdiga konsoliderings- och reformprogram. Regeringen har ställt sig positiv till euroländernas IMF-program och har framhållit vikten av att de ekonomiska reformerna i låntagarländerna är tillräckligt ambitiösa, samtidigt som de är realistiska och implementeras omsorgsfullt.

Regeringen anser att institutionernas utlåning bör återspegla deras mandat och komparativa fördelar. Samtidigt bör institutionerna prioritera utlåning som har ett högt mervärde. Ett högt mervärde uppnås exempelvis då marknadsmisslyckanden åtgärdas eller då institutionernas medverkan i ett projekt ökar dess utvecklings-effekter eller positiva inverkan på miljön eller klimatet. Denna uppfattning har regeringen fört fram i flertalet av institutionerna.

4.2 Institutionernas resurssituation

Den ekonomiska och finansiella krisen, och den utökade utlåningen som krisen har fört med sig, har påverkat institutionernas resurssituation. Den höga utlåningen ledde för de flesta institutionerna till

ett behov av resursförstärkning. I tabell 3 finns en redovisning av de resursförstärkningar som genomförts 2010 och 2011.

Tabell 3. Resursförstärkning av institutioner 2010 och 2011

Institution	Total resursförstärkning		Svensk andel av resursförstärkning		
	Mdr kr	Procent	Mdr kr	Procent	Varav garantikapital (Mdr kr)
ADF ¹	70,0	11%	2,1	4,35%	0,0
AfDB	493,1	188%	8,0	1,63%	7,6
CEB ²	19,7	67%	0,5	2,53%	0,4
EBRD ²	89,6	50%	2,2	2,46%	2,0
IBRD	404,3	31%	3,5	0,86%	3,3
IDA ¹	341,0	19%	7,4	2,96%	0,0
IDB	496,2	68%	1,6	0,32%	1,5
IFC	1,4	8%	0,0	0,00%	0,0
IMF ³	3 572,0	123%	38,2	1,07%	0,0
NIB	17,9	48%	5,4	30,07%	5,4
<i>Totalt</i>	<i>5 505,2</i>	<i>95%</i>	<i>68,8</i>	<i>1,28%</i>	<i>20,2</i>

1) ADF:s och IDA:s medel består endast av inbetalt kapital. Delar av påfyllnaden består av bl.a. överföring av vinst från icke-subsventionerad utlåning genom IBRD och AfDB. Den svenska andelen av påfyllnaderna har angetts som andel av givarnas åtaganden.

2) Ökningen av CEB:s och EBRD:s inbetalade kapital skedde genom en överföring från respektive banks reserver.

3) IMF:s kapital består varken av inbetalt kapital eller garantikapital. I stället är grundkapitalet (kvoterna) en del av medlemsländernas valutareserver som IMF kan använda vid behov. För att kunna jämföra institutionerna kategoriseras IMF:s kvoter och det multilaterala låneavtalet NAB (se nedan) som inbetalt kapital i tabellen.

Den största resursförstärkningen har beslutats av IMF i en trestegsprocess, varav det tredje steget ännu inte har genomförts. Det första steget, som togs för att snabbt få resurser på plats för att kunna bidra till att hantera den ekonomiska och finansiella krisen, skedde genom att en rad länder ingick bilaterala låneavtal med IMF. Även Riksbanken ingick, efter ett riksdagsbeslut i november 2009, ett låneavtal med IMF om 22,1 miljarder kronor (se framställning 2009/10:RB7, bet. 2010/11:FiU17, rskr. 2010/11:145). I ett andra steg, efter beslut av IMF:s styrelse och bidragande länder i mars 2011, utökades storleken på det multilaterala låneavtalet New Arrangements to Borrow (NAB). Resursförstärkningen skedde genom bidrag från de länder som hade givit bilaterala lån, som långivarländerna lät övergå till NAB, och från andra länder. Sammanlagt nära tiofaldigades NAB:s storlek. Dessutom deltog 13 länder som tidigare inte hade bidragit till NAB, däribland flera medelinkomstländer. I ett tredje steg beslutade IMF:s guvernörsstyrelse i december 2010 att fördubbla IMF:s permanenta kapital, de s.k. kvoterna. Detta innebär att kapitalet ökar från 2 534 miljarder kronor till 5 068 miljarder kronor. Det beslutades också att storleken på NAB ska minska i motsvarande grad när kvothöjningen har genomförts. Beslutet förväntas inte kunna träda ikraft förrän tidigast i oktober 2012. För Sveriges del innebär detta att Riksbankens permanenta finansiella insats i IMF ökar från 21,6 miljarder kronor till 47 miljarder kronor (se prop. 2011/12:13, bet. 2011/12:FiU16, rskr. 2011/12:42). Trots denna resursförstärkning påbörjades i december 2011 en diskussion om en ytterligare, temporär,

förstärkning av IMF:s resurser. Flera länder har utlovat bilaterala lån till IMF; bl.a. har euroländerna utfäst sig att bidra med 1 594 miljarder kronor. Även Sverige avser att bidra till den nya förstärkningen, och i april 2012 bekräftade Riksbanken sin vilja att ge ettilateralt lån om minst 69,2 miljarder kronor till IMF.

Resursförstärkningar har också genomförts i AfDB, CEB, EBRD, IDB, IFC, NIB och Världsbanken. I IFC skedde dock endast en marginell ökning av resurserna för att omfördela medlemsländernas röststyrka. Resursförstärkningarna i övriga institutioner har framför allt motiverats av den kraftigt ökade utlåningen i samband med den ekonomiska och finansiella krisen och ska möjliggöra för institutionerna att möta det förväntade lånebehovet, samtidigt som deras starka finansiella ställning upprätthålls. Som framgår av tabell 3 varierar resursförstärkningarnas storlek mellan institutionerna, både nominellt och procentuellt. Detta speglar det finansiella utgångsläget för respektive institution, den förväntade efterfrågan och medlemsländernas önskemål om inriktningen på institutionens framtida verksamhet. En annan skillnad mellan institutionerna är att resursförstärkningarna i CEB, EBRD och NIB främst genomfördes genom en höjning av garantikapitalet, i CEB och EBRD kombinerat med överföringar från institutionernas reserver för att höja det inbetalda kapitalet. I övriga institutioner krävdes ytterligare inbetalningar av kapital. Den inbetalda delen är dock avsevärt mindre än garantidelen. AsDB och EIB hade inte behov av kapitalförstärkningar då dessa institutioner genomförde kapitalförstärkningar under 2009. Vidare har vissa institutioner, exempelvis EIB, NIB och Världsbanken, även vidtagit andra åtgärder för att utöka sin utlåningskapacitet, som att öka inkomsterna genom att höja prissättningen och/eller behålla vinstmedel inom institutionerna. Riksdagen har efter förslag från regeringen beslutat om resursförstärkningar av AfDB, CEB, EBRD, IBRD, IDB och NIB (för AfDB, EBRD, IBRD, IDB och NIB se prop. 2010/11:1 utg.omr. 2 och 7, bet. 2010/11:FiU2, rskr. 2010/11:139, respektive bet. 2010/11:UU2, rskr. 2010/11:98; för CEB se prop. 2011/12:1 utg.omr. 2, bet. 2011/12:FiU2, rskr. 2011/12:105).

Det har även genomförts s.k. påfyllnader av gåvomedel till AfDB:s fond för utlåning till låg- och de fattigare medelinkomstländerna, Afrikanska utvecklingsfonden (ADF) och IDA. Sådana påfyllnader sker vart tredje år. Genom dessa fonder förmedlas räntefria lån och gåvor. Resurserna i fonderna består framför allt av biståndsmedel från givarländer och överföringar av vinstmedel från institutionernas marknadsmässiga utlåning. Trots ansträngda statsbudgetar i flera givarländer blev påfyllnaderna jämförelsevis stora. I ADF ökade resurserna med 11 procent i förhållande till den förra påfyllnaden och i IDA med 19 procent. Fonderna fick vidare flera nya givarländer.

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna ska ha tillräcklig kapacitet för att kunna bidra till stabilitet och utveckling i en ekonomiskt och finansiellt turbulent period. Sverige har därför, efter riksdagens godkännande, medverkat i resursförstärkningarna av institutionerna. Samtidigt har regeringen betonat att beslut om resursförstärkningar ska baseras på noggranna analyser av institutionernas långsiktiga resursbehov och hur de begränsade resurserna ska kunna användas så effektivt som möjligt. Regeringen har också förespråkat tillfälligt ökade insatser i de fall det varit möjligt. Sådana insatser bör avvecklas när behoven har normaliserats.

IMF har en särskild roll i kristider. Förutom att denna institutions resurser ska kunna bidra till att täcka medlemsländernas lånebehov fungerar de också som en global finansiell brandvägg. Om resursernas omfattning bedöms vara otillräcklig kan det skapa osäkerhet på marknaden, med negativa konsekvenser för den internationella finansiella stabiliteten. Genom sitt bidrag till IMF:s resurser har Sverige således bidragit till att möta den ekonomiska och finansiella krisen, vilket även gynnar Sverige.

Regeringen har fortsatt verka för att institutionernas fonder för stöd till låg- och de fattigare medelinkomstländerna ska ha tillräckliga resurser för att bidra till minskningen av fattigdomen. Regeringen har säkerställt att Sverige tagit en rimlig andel av dessa påfyllnader, uppmanat andra givare att göra detsamma och uppmanat nya givare att bidra. Vidare verkade regeringen för att påfyllnaderna av ADF och IDA skulle omfattas av särskilda prioriteringar. I ADF drev regeringen med gott resultat linjen att jämställdhet och klimatåtgärder bättre skulle integreras i den löpande verksamheten och tog initiativ till framtagandet av ett nytt resultatramverk. Regeringen verkade även för att banken skulle öka den delen av sin verksamhet som är inriktad på den privata sektorn i låginkomstländer. I IDA förespråkade regeringen framgångsrikt att jämställdhet, stöd till sviktande stater, klimatåtgärder och resultatfrågor skulle prioriteras.

4.3 Förändringar i institutionernas låneramverk

Institutionernas låneramverk innehåller regler för de olika låneverktyg som finns i en institution. Den utökade långivning som den ekonomiska och finansiella krisen har fört med sig, och behovet att förebygga framtida kriser har, tillsammans med en ökad efterfrågan på stöd i samband med naturkatastrofer och en utökad resultatstyrning, lett till ett behov av att förändra institutionernas låneramverk.

Under verksamhetsperioden har utvecklingen av det förebyggande låneramverket inom IMF, dvs. att länder under vissa villkor kan erbjudas löften om lån som inte avses att utnyttjas, fortsatt genom beslut av IMF:s styrelse i november 2011. Beslutet innebar att ett

nytt, mer flexibelt låneramverk infördes. Den ökade flexibiliteten består i att låneverktyget kan användas för faktiska, och inte enbart potentiella, betalningsbalansproblem. En annan förändring är att det nya verktyget kan användas för låneperioder som är så korta som sex månader, för att kunna möta kortsiktiga problem. Så korta låneperioder innebär dock att det blir svårare att säkerställa att de reformkrav som uppställts i samband med utlåningen uppfylls eftersom hela lånet betalas ut på en och samma gång.

Flera institutioner har inrättat nya låneverktyg för att kunna stödja länder som drabbats av ekonomiska chocker, exempelvis till följd av naturkatastrofer. IDA beslutade i december 2010 att inrätta ett låneverktyg för exceptionella krissituationer. Låneverktyget syftar till att snabbt och flexibelt ge stöd till länder som drabbats av en särskilt allvarlig ekonomisk kris eller naturkatastrof. Även IMF beslutade i november 2011 om ett låneverktyg avsett för kortsiktiga lån vid olika ekonomiska chocker. Verktyget är en sammanslagning av två tidigare låneverktyg för postkonfliktländer och länder som drabbats av naturkatastrofer. Det nya låneverktyget kan dock användas för att hantera alla slags ekonomiska chocker, vilket innebär en avsevärd utökning av de situationer då lån kan ges. För att kunna tillhandahålla förutsägbar finansiering vid kortsiktiga ekonomiska chocker innehåller lånevillkoren inga krav på ekonomiska reformer, men i gengäld är den övre gränsen för lånets storlek låg.

IMF beslutade vidare i juni 2010 att etablera ett skuldavskrivningsverktyg för ännu mer extrema krissituationer. Det användes för att skriva av Haitis skulder till IMF efter den svåra naturkatastrof som drabbade landet 2010. Verktyget möjliggör en avskrivning av IMF:s fordringar på enskilda låg- och fattigare medelinkomstländer vid omfattande naturkatastrofer. Kriterierna för användningen av verktyget är mycket strikta, vilket begränsar dess tillämpning till extrema situationer.

Även i AsDB, IBRD och NIB har man beslutat om nya låneverktyg. I AsDB beslutades i juni 2011 om en ny policy för utlåning till medlemsländernas reformprogram. Den största förändringen var att den kontracykliska lånemekanism som inrättades tillfälligt under den ekonomiska och finansiella krisen gjordes permanent. I IBRD förhandlades under 2011 en ny typ av resultatbaserat låneverktyg fram. Syftet med att inrätta verktyget är att förstärka kopplingen mellan uppnådda resultat och tillgång till finansiering samt att ge bättre möjligheter till samfinansiering med andra givare. För att ytterligare stimulera en positiv utveckling och stärka ländernas egna system läggs en betydande vikt vid stöd till kapacitetsuppbyggnad. Vidare beslutade NIB i oktober 2011 om att införa ett nytt temporärt låneverktyg som kan användas för lån till företag i de nordiska och baltiska ägarländerna som har svårt att återfinansiera existerande lån. Verktyget har totalt 4,5 miljarder kronor i resurser och är tillgängligt 2012 och 2013.

Regeringen anser det vara angeläget att institutionerna ställer adekvata krav på ekonomiska reformer i de länder som söker extern finansiering. Samtidigt bör inte kraven vara så hårda att länder undviker att söka extern hjälp. Regeringen ställde sig bakom beslutet att öka flexibiliteten i den förebyggande delen av IMF:s låneramverk. Förändringen innebär att länder som bedöms ha en i grunden god ekonomi, och föra en sund ekonomisk politik, kan ingå program med låga eller inga krav på ekonomiska reformer. Samtidigt betonade regeringen att länder som inte har potentiella, utan reella, betalningsbalansproblem i första hand bör söka vanliga låneprogram med fullständiga krav på ekonomiska reformer och att de genomförda förändringarna i låneramverket bör utvärderas ordentligt framöver.

Regeringen ställde sig bakom IMF:s etablering av ett låneverktyg för alla typer av akuta ekonomiska chocker. Samtidigt förde regeringen fram uppfattningen att urvalskriterierna för att få tillgång till verktyget bör utesluta situationer som medlemsländerna genom bristfällig ekonomisk politik skapat själva, såvida landet inte befinner sig i en post-konfliktsituation. Regeringen ställde sig också bakom den skuldavskrivningsmekanism för extrema krissituationer som etablerades i IMF. Regeringen argumenterade inledningsvis mot att införa det nya låneverktyget i IDA eftersom det riskerar att fragmentisera användningen av institutionens resurser. Regeringen godtog dock det slutliga förslaget då det förbättrades under förhandlingarna.

Regeringen ställde sig även bakom införandet av nya låneverktyg i AsDB, NIB och Världsbanken. Regeringen har särskilt verkat för etableringen av det nya låneverktyget i IBRD, bl.a. på grund av dess tydliga koppling till uppnådda resultat och kapacitetsuppbyggnad i samarbetsländerna. Det nya låneverktyget i NIB infördes till följd av det rådande ekonomiska och finansiella läget och har en utformning som inte är förenlig med bankens normala verksamhet. Regeringen verkade därför för att verktygets tillgänglighetsperiod skulle vara tidsbegränsad.

5 Sektorövergripande frågor

5.1 Öppenhet och informationsutbyte på skatteområdet

En fråga som har kommit i ökat fokus de senare åren är öppenhet på skatteområdet. För institutionerna blir frågan framför allt aktuell vid projekt som involverar investeringar i den privata sektorn. För att undvika att företag som institutionerna finansierar inte betalar skatt i sina verksamhetsländer har nya regelverk på området etablerats i

EBRD och Världsbanksgruppen.³ Även EIB har reviderat sitt regelverk.

Skr. 2011/12:154

I juli 2010 och november 2011 antog EBRD respektive Världsbanksgruppen nya riktlinjer för hantering av investeringar i den privata sektorn genom finansiella intermediärer.⁴ I båda fallen innebär riktlinjerna att finansiella intermediärer måste leva upp till den internationella standard för öppenhet och informationsutbyte på skatteområdet som har utarbetats av Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (Global forum). Det finns dock ett visst utrymme för undantag. I Världsbanksgruppen kan man göra undantag om den aktuella intermediären har gjort betydelsefulla framsteg för att leva upp till den internationella standarden. I EBRD får undantag göras om Global forum bedömer att intermediären kommer att uppfylla den internationella standarden inom en nära framtid. EIB beslutade i december 2010 och december 2011 om revideringar av institutionens regelverk för projekt med finansiella intermediärer. Båda revideringarna avsåg att anpassa institutionens regelverk till Global forums arbete med att bedöma efterlevnaden av standarden. Besluten innebär att EIB endast kan finansiera gränsöverskridande projekt med finansiella intermediärer om det står klart att investeringen inte motiveras av aggressiv skatteplanering.

Övriga institutioner har inga explicita krav på att Global forums utvärderingar ska vara vägledande för vilka jurisdiktioner som kan användas som intermediärer. De genomför dock i regel grundliga utvärderingar av projekt som innefattar finansiella intermediärer för att säkerställa att det inte finns någon avsikt att undanhålla medel från beskattning. Exempelvis har AsDB ingen särskild policy för investeringar i finansiella intermediärer, men varje projekt bedöms med hänsyn till Global forums standard. Detta innebär att sannolikheten för att AsDB använder intermediärer som bryter mot Global forums standard är mycket liten.

Regeringens prioriteringar

Regeringen verkar för ökad öppenhet och informationsutbyte på skatteområdet för att minimera möjligheten för företag och privatpersoner att undanhålla medel från beskattning. Detta är framför allt viktigt för att undvika kapital- och skatteflykt från låg- och medelinkomstländer, där många av de aktuella institutionerna är verksamma. Med anledning av detta har regeringen under verksamhetsperioden varit pådrivande för mer ambitiösa regelverk i institutionerna för finansiella intermediärer vid investeringar i den

³ Världsbanksgruppen består av Världsbanken (IBRD och IDA), IFC, Multilaterala investeringsorganet och Internationella centret för lösning av investeringstvister.

⁴ Finansiella intermediärer är länder eller skattejurisdiktioner där den aktuella investeringen inte kommer att genomföras, men som är inblandade antingen genom att investeringen kanaliseras via landet eller att det företag som mottar investeringen har ett ägarbolag placerat i landet.

privata sektorn. I synnerhet har vikt lagts vid att institutionernas regelverk ska säkerställa att Global forums internationella standard på området efterföljs.

Regeringen välkomnar förändringarna i EBRD:s, EIB:s och Världsbanksgruppens regelverk för hantering av investeringar i den privata sektorn och kommer att verka för en strikt tillämpning av regelverken. Regeringen anser också att det ska finnas högst begränsade möjligheter till undantag från regelverken. Av denna anledning röstade regeringen mot de antagna riktlinjerna i Världsbanksgruppen och framförde vid ett flertal tillfällen att man hade önskat riktlinjer som i än färre fall tillät undantag från den internationella standarden. Regeringen har också uppmanat CEB och NIB att anpassa sina regelverk efter Global forums standard.

5.2 Jämställdhet och kvinnors roll för utveckling

Det finns en växande insikt i institutionerna om betydelsen av jämställdhet mellan män och kvinnor för att främja ekonomisk och social utveckling. Detta manifesteras bl.a. av att jämställdhet och utveckling var temat för Världsbankens World Development Report 2012, som publicerades i september 2011. I rapporten framhålls att jämställdhet är ett viktigt mål i sig, men även att jämställdhetsinvesteringar genererar stora samhällsekonomiska vinster. Bland annat ökar samhällets tillväxt när kvinnor ges samma tillgång till kapital och finansiella tjänster samt tillträde till arbetsmarknaden som män. Dessutom lägger kvinnor en betydligt större del av sin inkomst på sin familjs hälsa och utbildning än män, vilket bidrar till den ekonomiska utvecklingen. Världsbanken har inlett ett arbete för att införliva rapportens slutsatser i sin verksamhet. Bankens tidigare arbete med jämställdhet börjar också ge resultat. Exempelvis var 53 procent av Världsbankens insatser utformade med ett jämställdhetsperspektiv 2010, vilket är en ökning med 15 procentenheter i jämförelse med 2009. En liknande utveckling har skett i AsDB.

I EBRD och Världsbanksgruppen har steg tagits för att prioritera jämställdhet genom handlingsplaner. I Världsbanksgruppen antogs i maj 2010 en treårig handlingsplan för jämställdhetsintegrering. Handlingsplanen innehåller mål, och indikatorer för att mäta uppfyllelsen av dessa mål, samt åtgärder för ett ökat fokus på kvinnors roll som ekonomiska aktörer och för att stärka jämställdhetsarbetet på nationell nivå. I EBRD godkändes i januari 2010 en handlingsplan för jämställdhet som syftar till att integrera jämställdhetshänsyn i bankens projektfinansiering och tekniska bistånd. Genom planen har jämställdhet fått en ökad betydelse i bankens verksamhet.

Världsbanken beslutade i december 2010 att jämställdhet ska vara en särskild prioritering i IDA under en treårsperiod. Detta innebär bl.a. att regionala strategier för jämställdhet ska tas fram och att jämställdhet bättre ska integreras i landstrategier för låginkomstländer och fattigare medelinkomstländer. Vidare ska bankens anställda genomgå kompetensutveckling i jämställdhetsintegrering.

AfDB beslutade i september 2010 att införa ett tydligare jämställdhetsperspektiv i institutionens resultatramverk.

Skr. 2011/12:154

Regeringens prioriteringar

Regeringen har varit pådrivande för att ytterligare integrera jämställdhetsfrågor i institutionernas verksamhet och välkomnar de framsteg som gjorts på jämställdhetsområdet i flera av institutionerna. Detta arbete bör intensifieras och påskyndas, och regeringen stödjer på olika sätt sådana ansträngningar. Exempelvis bör Världsbanken prioritera jämställdhetsintegreringen i de ekonomiska sektorerna, som infrastruktur och energi, där framstegen har varit mer begränsade än i de sociala sektorerna. Regeringen verkade även framgångsrikt för att jämställdhet skulle bli en särskild prioritering i IDA den kommande treårsperioden och strävade efter ambitiösa och konkreta åtaganden. Vidare verkade regeringen i AfDF för att det nya resultatramverket skulle ha en starkare betoning på jämställdhet. Detta fick genomslag, bl.a. genom att det i ramverket angavs att banken ska samla in könsuppdelade data under hela insatsens genomförande. Tidigare fokuserade endast mätningen på insatsernas utformning. Regeringen har även arbetat för att jämställdhetshänsyn ska genomsyra den del av verksamheten som är inriktad på insatser i privat sektor.

Regeringen var pådrivande för att World Development Report 2012 skulle behandla jämställdhet. Sverige bidrog med finansiellt stöd till rapporten och har bistått med rådgivning i samband med dess framtagande. Biståndsministrarnas medlemskap i Världsbankens rådgivande grupp för jämställdhetsfrågor har varit en viktig plattform för att verka för framsteg på området.

5.3 Sviktande och konfliktdrabbade länder

Cirka 1,5 miljarder människor lever i sviktande och konfliktdrabbade länder. Dessa länder har generellt sett långt kvar till att uppnå millennieutvecklingsmålen, t.ex. målet att senast 2015 halvera andelen människor som lever på under en amerikansk dollar om dagen i förhållande till motsvarande andel 1990. Under verksamhetsperioden har utmaningarna och institutionernas verksamhet i dessa länder lyfts fram. Exempelvis behandlade, som tidigare anförts, 2011 års World Development Report temat konflikt, säkerhet och utveckling. I rapporten framhålls behovet av att stärka ländernas institutioner, skapa förtroende samt snabbt vidta åtgärder som kan leda till reella och synliga resultat i miljöer som präglas av konflikt och våld. Samtidigt understryks att åtgärder bör vara uthålliga och flexibla nog att stå emot bakslag samt att de ska uppfattas som legitima. Världsbanken har med anledning av rapportens rekommendationer beslutat om flera åtgärder för att kunna agera snabbare, flexiblare och uthålligare i länder som drabbats av konflikt och våld. Åtgärderna omfattar bl.a. bättre

samordning och samarbete med andra aktörer, inte minst med FN, effektivare riskhantering, satsningar på institutionsbyggande på rättssäkerhetsområdet och ett ökat fokus på sysselsättningskapande åtgärder. Världsbankens närvaro i dessa länder ska också stärkas genom att verksamheten decentraliseras. Ett särskilt center med fokus på sviktande stater har upprättats i Kenya i syfte att Världsbanken ska kunna bidra med kunskap och rådgivning samt att främja samverkan med andra aktörer. Även IFC har ökat sitt stöd till den privata sektorn i sviktande och konflikttrabbade länder.

I både ADF och IDA kommer stöd till sviktande stater att vara en särskild prioritering fr.o.m. oktober 2010 respektive februari 2011. I IDA innebär prioriteringen av sviktande stater att resursallokeringen till dessa länder ska förenklas, samstämmigheten mellan bankens fonder förbättras och jämställdhetsperspektivet bättre tillvaratas i länderna. I ADF kommer arbetet delvis att ske genom den särskilda finansieringsmekanism för sviktande stater som inrättades 2008. ADF kommer också att följa den strategi för verksamhet i sviktande stater som antogs samma år. Strategin fokuserar på återuppbyggnad av infrastruktur och grundläggande samhällstjänster samt stöd till utveckling av samhällsstyrning och institutionell kapacitet. Dessutom har AfDB, AsDB och Världsbanken ställt sig bakom den överenskommelse om sviktande och konflikttrabbade länder som nåddes vid högnivåmötet i Busan. Överenskommelsen innebär ett nytt tillvägagångssätt för samarbete med dessa länder och syftar bl.a. till att bidra till att de närmar sig millennieutvecklingsmålen. En utgångspunkt för överenskommelsen är att länderna äger sin egen utvecklingsprocess.

Regeringens prioriteringar

Regeringen har ställt sig positiv till att flera institutioner vidtagit åtgärder för att förbättra och öka sitt stöd till sviktande och konflikttrabbade länder. Regeringen anser att de institutioner som verkar i dessa miljöer behöver agera snabbt och flexibelt samt stärka sin samverkan med andra aktörer, exempelvis FN. Samtidigt finns det ofta stora risker förknippade med att bedriva verksamhet i dessa länder, vilket bl.a. är ett resultat av svaga nationella institutioner och korruption. Detta ställer krav på väl avvägda insatser.

Världsbankens World Development Report 2011 har bidragit till ökad kunskap om sviktande stater och konflikttrabbade länder. Sverige delfinansierade rapporten, och regeringen har verkat för att Världsbanken och andra institutioner ska dra lärdom av rapportens slutsatser och anpassa sin verksamhet efter dessa, vilket också har skett i Världsbanken. Regeringen stödjer det åtgärdsprogram som Världsbanken genomför för att förbättra sitt stöd till sviktande och konflikttrabbade länder. Regeringen har särskilt betonat vikten av att Världsbanken anpassar sina system för riskhantering i dessa miljöer, förbättrar samverkan med andra aktörer och fokuserar ytterligare på sysselsättningskapande åtgärder. Regeringen är

positiv till att IFC har utökat sitt stöd till sviktande och konfliktdrabbade länder.

Regeringen var pådrivande för att sviktande stater skulle vara en särskild prioritering i ADF och IDA under en treårsperiod och stödde bl.a. ett förslag om ökade resurser till sviktande stater från ADF. Regeringen har ställt sig bakom den överenskommelse om sviktande och konfliktdrabbade länder som nåddes vid mötet i Busan och välkomnar Världsbankens engagemang på området.

5.4 Miljö, klimat och energi

Institutionerna spelar en viktig roll i det globala miljö- och klimatarbetet, både som finansärer och kunskapsförmedlare. Institutionerna kan även stimulera ökade privata investeringar på området. Samtidigt är de betydande aktörer både inom sektorer som har stor miljö- och klimatpåverkan och sektorer som är särskilt sårbara i dessa avseenden. Flera institutioner har kraftigt ökat sitt stöd till miljö- och klimatrelaterade insatser. I Världsbanken har klimatfrågor fått ett stort genomslag i verksamheten. Närmare 90 procent av landstrategierna som beslutades budgetåret 2010 behandlar sådana frågor. IFC har 2007–2011 tredubblat sina klimatvänliga investeringar.

Flera institutioner har ökat sitt fokus på klimatförändringar och miljöfrågor i verksamheten genom handlingsplaner och strategiska mål. I maj 2010 beslutade AsDB om en handlingsplan för sitt arbete med klimatförändringarna. Bland dess strategiska prioriteringar ingår att öka användningen av ren energi samt att främja klimat- och miljömässigt hållbara transporter och urban utveckling. I IDA beslutades i december 2010 att klimatförändringar ska vara en särskild prioritering under en treårsperiod. Detta innebär bl.a. att samtliga landstrategier för låg- och fattigare medelinkomstländer ska klimatanpassas, att analyskapaciteten för utsläppsminskning och klimatanpassning ska stärkas samt att klimataspekterna bättre ska mätas i bankens investeringar. Vidare beslutades i AfDB, i samband med påfyllnaden av gåvomedlen i ADF och resursförstärkningen 2010, att arbetet med klimatförändringar ska förstärkas i bankens verksamhet. Även i IDB har verksamhetens inriktning på klimatförändringar och miljö ökat. IDB satte i juli 2010 upp målet att 25 procent av bankens utlåning ska gå till områdena klimatförändringar, miljömässig hållbarhet och förnybar energi. Vidare beslutade EIB i december 2010 att minst 25 procent av utlåningen ska gå till klimatfrämjande projekt, vilket 2011 överskreds med 5 procentenheter. I samband med beslutet om kapitalhöjningen i NIB i juni 2010 infördes målet att minst 90 procent av utlåningen ska bidra till att uppfylla bankens mandat att främja konkurrenskraft och miljön. År 2011 utgjorde utlåning av detta slag 87 procent av bankens totala utlåning.

Institutionernas gemensamma klimatfonder, som upprättades 2008, har fortsatt att bidra med betydande klimatfinansiering. Fonderna förvaltas av Världsbanken, men flera av institutionerna

genomför de enskilda projekten. Fonderna uppgår till 45 miljarder kronor och finansierar projekt inom bl.a. ren teknologi, förnybar energi och skog.

Vid sidan om sin egen utlåning har bl.a. AfDB och Världsbanken spelat en viktig stödjande roll i de globala klimatförhandlingarna. AfDB har bl.a. utbildat afrikanska klimatförhandlare. Världsbanken administrerar fonder som bidrar till genomförandet av Kyoto-protokollet. I samband med partsmötet under FN:s klimatkonvention i Cancun i december 2010 lanserade vidare banken ett partnerskap mellan å ena sidan höginkomstländer samt å andra sidan låg- och medelinkomstländer i syfte att pröva nya marknadsbaserade instrument för att minska klimatpåverkan. Världsbanken utsågs i Cancun också till temporär förvaltare av den s.k. gröna klimatfonden för klimatfinansiering. Vid partsmötet i Durban i december 2011 togs ytterligare steg i riktning mot att starta upp verksamheten i den gröna klimatfonden.

Institutionerna har fortsatt att öka sina investeringar i förnybar energi och energieffektivitet. Under 2010 och 2011 uppgick exempelvis AsDB:s investeringar i förnybar energi och energieffektiviseringar till 50 procent av den totala energiutlåningen. EBRD lånade under 2011 ut 23 miljarder kronor genom ett särskilt initiativ för hållbar energi, motsvarande 29 procent av bankens verksamhetsvolym.

En komplicerad fråga som flera av institutionerna måste ta ställning till är hur de ska förhålla sig till investeringar i fossila energislag, framför allt kolkraft. Frågan är komplicerad, då behovet av ökad energiproduktion för fattigdomsminskning och/eller beroendet av kolkraft i vissa länder är stort, samtidigt som miljövänliga, kostnadseffektiva alternativ inte är tillgängliga på kort eller medellång sikt. Bristen på tillförlitlig energi är det största hindret för utveckling i många länder, framför allt i Afrika. Flera av institutionerna har dock minskat sina investeringar i kolkraft under verksamhetsperioden, bl.a. EIB, som har minskat utlåningen till kolkraftverk, från 4,5 miljarder kronor 2010 till 0,9 miljarder kronor 2011. I Världsbanken minskade investeringarna i kolkraft som andel av energiinvesteringarna, från 26 procent 2010 till 1 procent 2011. Den höga andelen för 2010 förklaras ett stort lån till ett kolkraftverk i Sydafrika som byggs av det statligt ägda företaget Eskom. Varken i AfDB eller AsDB har några beslut om kolkraftinvesteringar fattats under verksamhetsperioden. Flera av institutionerna, bl.a. EBRD, EIB och Världsbanken, har riktlinjer för investeringar i fossil energi eller kolkraft. Exempel på kriterier för när sådana investeringar får ske är att alternativa kostnadseffektiva möjligheter är uttömda, att det finns en bevisad positiv effekt på fattigdom, att det parallellt etableras stöd för att identifiera mer energisnåla och miljövänliga alternativ samt att den mest effektiva tillgängliga tekniken används i projektet.

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna har en viktig roll för att främja en miljö- och klimatmässigt hållbar utveckling. Institutionerna ska på olika sätt integrera miljö- och klimatfrågor i sin verksamhet. Det handlar dels om att stödja insatser som direkt syftar till att skydda miljön och minska klimatpåverkan, dels om att säkerställa att man i samband med projekt med andra syften beaktar behoven av miljöhänsyn och klimatanpassning när detta är relevant. Regeringen bedömer att institutionerna har gjort framsteg i båda dessa delar och är pådrivande för ytterligare framsteg. Regeringen välkomnar att flera av institutionerna har beslutat om nya strategiska planer för miljö- och klimatfrågor. Regeringen har vid framtagandet av planerna verkat för en hög ambitionsnivå med tydliga målsättningar och ramverk för att följa upp resultat.

Regeringen anser att flera institutioner har spelat viktiga roller som finansörer och genomförare av klimatrelaterade insatser, även genom gemensamma initiativ. Sverige har 2010 och 2011 bidragit med 400 miljoner kronor till gemensamma fonder på detta område. Regeringen har även verkat för att institutionerna ska utveckla, stödja och kanalisera innovativ miljö- och klimatrelerad finansiering samt främja marknadsmekanismer.

Regeringen har verkat för att institutionerna ska fortsätta att öka sin utlåning till projekt för förnybar energi och energi-effektivisering. Betydande framsteg har gjorts, men regeringen bedömer att ytterligare steg i riktning mot klimatvänliga energi-alternativ är nödvändiga. Regeringen har betonat att stöd till icke-förnybara energislag endast bör ges i undantagsfall. Regeringens stöd till kolkraftsprojekt har givits i fall där inga hållbara alternativ bedömts finnas och, i flera institutioner, om insatsen även haft ett tydligt fokus på att minska fattigdom. Stödet har också förutsatt att den mest miljövänliga tillgängliga tekniken använts och att institutionernas egna kriterier uppfyllts.

Sverige har även ett gott samarbete med EBRD och NIB avseende finansiering av insatser inom miljö och energieffektivisering i Ryssland och Östeuropa. Under 2011 bidrog Sverige med 270 miljoner kronor till EBRD:s särskilda verksamhet riktad mot miljö och energieffektivisering.

5.5 Livsmedelsförsörjning

Behov av stöd till jordbruksutveckling och livsmedelsförsörjning i låg- och medelinkomstländer hamnade åter i fokus under 2010 till följd av höga och fluktuerande livsmedelspriser. Enligt Världsbankens uppskattning hamnade 44 miljoner människor i extrem fattigdom mellan juni 2010 och januari 2011 till följd av prisutvecklingen.

Världsbanken har ökat sitt stöd till jordbrukssektorn. Mellan budgetåren 2010 och 2011 ökade utlåningen till landsbygds-

utveckling från 9 procent av bankens totala utlåning till 13 procent. Stödet är bl.a. inriktat på att öka jordbrukets produktivitet och miljömässiga hållbarhet. Vidare har särskilda initiativ tagits för att mildra effekterna av de höga priserna. Världsbanken har t.ex. inrättat en fond för att finansiera nationella strategier för jordbruks- och livsmedelsförsörjning, förlängt sitt särskilda program för livsmedelskrisen samt utvecklat försäkringslösningar mot prisfluktuationer. IFC har kraftigt ökat sitt stöd till handelsfinansiering som till betydande del använts för att stödja handel med livsmedel.

Även i AfDB och AsDB har stöd till jordbruksutveckling lyfts fram i verksamheten. I båda institutionerna sker detta bl.a. genom att livsmedelsförsörjningsaspekter prioriteras på infrastrukturområdet.

Regeringens prioriteringar

Regeringen har välkomnat och givit sitt stöd åt institutionernas insatser för livsmedelsförsörjning och för att hantera effekterna av de höga och varierande livsmedelspriserna. Regeringen har i Världsbanken understrukit vikten av samstämmighet mellan kortsiktiga åtgärder för att lindra de omedelbara effekterna av livsmedelspriserna och långsiktiga förbättringar, som ökad produktivitet och hållbarhet. Regeringen har också påtalat vikten av frihandel på området och betonat att kvinnors roll i jordbruket bör stärkas. Som ett led i arbetet med att stärka de långsiktiga förutsättningarna för jordbruk i låg- och medelinkomstländerna har Sverige bl.a. bidragit med finansiering till den konsultativa gruppen för internationell jordbruksforskning, vars fond förvaltas av Världsbanken.

6 Särskilda insatser

Institutionerna får med sina breda mandat ofta viktiga roller vid extraordinära händelser. Två exempel på detta är institutionernas insatser med anledning av jordbävningen på Haiti 2010 och den arabiska demokratiutveckling som påbörjades våren 2011.

6.1 Institutionernas stöd till Haiti

Med anledning av den allvarliga jordbävning som drabbade Haiti i januari 2010 utökade IDB, IMF och Världsbanken sin verksamhet i landet. I mars 2010 beslutade Världsbanken om ett utökat stöd om 3,3 miljarder kronor över en tvåårsperiod. Resurserna ska användas till katastrofhjälp, landets statsbudget och långsiktiga investeringar. IDB, som är den största finansiären i Haiti bland institutionerna, beslutade i mars 2010 att under 10 år bidra med 15 miljarder kronor till återuppbyggnad och långsiktig utveckling samt att omvandla

ännu icke utbetalade lån om 1 miljard kronor till gåvomedel. Sedan jordbävningen har IDB godkänt nya gåvomedel om 3 miljarder kronor. I IMF godkändes i juli 2010 ett lån om 435 miljoner kronor till Haiti för att förbättra landets ekonomiska stabilitet. Stöden har hittills finansierat bl.a. återuppbyggnad av ekonomiska institutioner, viktig infrastruktur, t.ex. vattenförsörjning, insatser mot kolera och program för ökad sysselsättning.

Omfattande avskrivningar av Haitis skulder till institutionerna har gjorts. IDB beslutade i mars 2010 att skriva av Haitis skulder till institutionen om 3,35 miljarder kronor. IMF beslutade i juli 2010 att skriva av landets dåvarande skulder till institutionen om 1,89 miljarder kronor. Även Världsbanken skrev i maj 2010 av sina fordringar på Haiti om 249 miljoner kronor.

Regeringens prioriteringar

Kort efter jordbävingskatastrofen kontaktade Sverige cheferna för IDB, FN:s utvecklingsprogram (UNDP) och Världsbanken samt EU:s biståndskommissionär för att betona vikten av FN:s ledarskap, god samordning samt införandet av en gemensam fond och plan för Haitis återuppbyggnad. Därefter har regeringen ställt sig positiv till utökad utlåning till Haiti och skuldavskrivningar av landets lån från IDB, IMF och Världsbanken. Regeringens grundsyn är annars att skuldavskrivningar ska ske med den regelbaserade ansats som överenskommit på internationell nivå. I den aktuella, mycket allvarliga situationen, har dock regeringen ansett det vara motiverat att göra ett undantag.

I samband med besluten om IDB:s och Världsbankens återuppbyggnadsarbete på Haiti har regeringen särskilt framhållit vikten av att landets kvinnor ska ha möjlighet att delta i återuppbyggnadsarbetet på samma villkor som männen.

6.2 Institutionernas stöd till den arabiska demokratiutvecklingen

De länder som omfattas av den arabiska demokratiutveckling som påbörjades våren 2011 är medel- eller höginkomstländer. Detta innebär att institutionerna har en mer omfattande verksamhet i länderna än bilaterala givare, som normalt prioriterar låginkomstländer. Institutionerna hade därmed goda förutsättningar att inta en ledande roll i det internationella samfundets svar på demokratiutvecklingen. Samtidigt medförde utvecklingen under våren 2011 nya utmaningar för institutionernas arbetssätt i regionen. Medan institutionerna under en längre tid hade riktat in sig på infrastruktur och andra områden med bäring på ländernas övergripande ekonomiska utveckling underströk den nya händelseutvecklingen behovet av reformer inom områden som god samhällsstyrning, ökad sysselsättning och minskning av socialt utanförskap.

I samband med G8:s finansministermöte i september 2011 beslutade tio internationella institutioner, däribland AfDB, EBRD, EIB, IMF och Världsbanken, att samordna sitt stöd till länderna i Nordafrika och Mellanöstern i det så kallade Deauville-partnerskapet. Stödet från institutionerna är inriktat på god samhällsstyrning, ekonomisk och social sammanhållning, sysselsättning samt inkluderande tillväxt, ledd av den privata sektorn.

På kort tid beslutade AfDB och Världsbanken gemensamt om budgetstöd till Tunisien om 6,9 miljarder kronor. Avsikten är att resurserna ska användas till att stärka reformarbetet för ökad öppenhet, förbättrade samhällstjänster och ökad sysselsättning. I oktober 2011 beslutade EU att höja EIB:s lånemandat till länder utanför EU med 33 miljarder kronor till 264 miljarder kronor för 2007–2013. En del av detta beslut utgjordes av en särskild höjning av EIB:s utlåningsmöjligheter om upp till 8,96 miljarder kronor till länder i Nordafrika som genomför demokratiska reformer. IFC har 2011 beslutat om lån om 16,6 miljarder kronor till den privata sektorn i Mellanöstern och Nordafrika. De institutioner som är verksamma i Syrien, EIB och Världsbanken, har tillfälligt fryst sin verksamhet i landet.

EBRD beslutade i september 2011 att utvidga institutionens verksamhetsområde för att möjliggöra verksamhet även i länder i södra och östra Medelhavsregionen. Processen med att godkänna de formella ändringarna pågår bland EBRD:s ägare. Redan innan ändringen är godkänd har viss verksamhet i form av tekniskt bistånd kunnat påbörjas, och EBRD har gjort en avsättning av en del av sin vinst på 179,2 miljoner kronor för detta syfte. Resurser har också tillhandahållits från enskilda medlemsländer, däribland Sverige som har bidragit med 9 miljoner kronor. Regeringen överlämnade i februari 2011 propositionen Utvidgning av verksamhetsområdet för Europeiska utvecklingsbanken (prop. 2011/12:64) till riksdagen, som innehåller förslag om att riksdagen ska godkänna den föreslagna utvidgningen.

Regeringens prioriteringar

I samband med den arabiska våren uppmanade regeringen institutionerna att agera snabbt och stödja strävan mot politiska och ekonomiska reformer i regionen. Regeringen prioriterar stöd för mänskliga rättigheter och demokrati i regionen och uttalade därför sitt starka stöd för AfDB:s och Världsbankens ökade inriktning på reformer för större öppenhet, god samhällsstyrning och större samarbete med det civila samhället. Regeringen stödde också institutionernas arbete med ekonomiska och sociala reformer som syftar till att inkludera marginaliserade och utsatta grupper såväl i samhällsstyret som på arbetsmarknaden. Regeringen betonade särskilt det stora behovet av att skapa sysselsättning för ungdomar och kvinnor. Regeringen stödde också de beslut som möjliggjorde ötkad utlåning från EIB till vissa länder i Nordafrika.

Regeringen välkomnar EBRD:s expansion av sitt verksamhetsområde till södra och östra Medelhavsregionen. Liksom i övriga regioner är det viktigt att institutionerna koordinerar sin verksamhet så att de uppnår en effektiv arbetsfördelning med utgångspunkt i deras komparativa fördelar. EBRD bedöms med sina speciella erfarenheter av övergångar till marknadsekonomi kunna ge viktiga bidrag till regionens utveckling, särskilt genom att främja utvecklingen i den privata sektorn (se prop. 2011/12:64 s. 7).

7 Institutionella frågor

7.1 Inflytandefrågor

I IFC, IMF och Världsbanken har medlemsländerna beslutat om reformer som syftar till att öka låg- och medelinkomstländernas inflytande.

Reformerna i IFC och Världsbanken innebär att låg- och medelinkomstländernas röststyrka har ökat med 3,1 procentenheter till 47,2 procent i Världsbanken och med 6,1 procentenheter till 39,5 procent i IFC. För Sveriges del minskade röststyrkan i de båda institutionerna, från 0,92 till 0,85 procent i Världsbanken och från 1,12 till 1,02 procent i IFC. Riksdagen har godkänt reformerna (prop. 2009/10:14, bet. 2009/10:FiU16, rskr. 2009/10:134 och prop. 2010/11:1 utg.omr. 2 och 7, bet. 2010/11:FiU2, rskr. 2010/11:139 respektive bet. 2010/11:UU2, rskr. 2010/11:98). Efter ett beslut 2008 utökades även Världsbankens styrelse om 24 personer 2010 med en ledamot, som ska tillsättas av afrikanska länder.

I IMF godkändes i december 2010 en ny fördelning av de s.k. kvoterna⁵, som avgör medlemsländernas röststyrka. Beslutet byggde till viss del på den formel för fördelning av kvoter som beslutades 2008, som bl.a. inkluderar länders BNP och andel av världshandeln. Med utgångspunkt i formeln kan man se huruvida ett land är under- eller överrepresenterat i förhållande till sin nuvarande kvotandel. Beslutet innebär att underrepresenterade länder, som omfattar såväl låg- och medelinkomstländer som höginkomstländer, får en ökad röststyrka med 5,8 procentenheter. Låg- och medelinkomstländernas röstandel ökar med sammanlagt 2,6 procentenheter till 44,7 procent och en motsvarande minskning sker för höginkomstländerna.⁶ Det sker således betydande omfördelningar även inom respektive grupp, beroende på om länderna är över- eller underrepresenterade. För Sveriges del innebär beslutet att röststyrkan minskar med 0,07 procentenheter till 0,91 procent. Beslutet om en ny kvotfördelning

⁵ Fördelningen av kvoterna bestämmer, tillsammans med de så kallade basrösterna, respektive lands röststyrka. Dessutom motsvarar kvoten ett nominellt värde. Fördelningen är avgörande för hur mycket ett land ska bidra med till IMF:s resurser och för hur stora lån landet vid behov kan få från IMF.

⁶ Här avses IMF:s klassificering av höginkomst- respektive tillväxt- och utvecklingsekonomier.

kommer att genomföras då tillräckligt många medlemsländer har ratificerat det.

I samband med beslutet om omfördelning av kvoterna beslutades en rad andra reformer i IMF. Till de viktigaste hör att europeiska höginkomstländer ska minska sin representation i IMF:s styrelse om 24 personer med två platser, att regeln att de fem största medlemsländerna är garanterade en egen representant i IMF:s styrelse tas bort och att det ska göras en översyn av kvotformeln senast i januari 2013. Dessa reformer förväntas ytterligare öka låg- och medelinkomstländernas inflytande i IMF. Riksdagen har godkänt den nya kvotfördelningen och borttagandet av regeln att de fem största medlemsländerna är garanterade en egen styrelserepresentant (prop. 2011/12:13, bet. 2011/12:FiU16, rskr. 2011/12:42).

Regeringens prioriteringar

Regeringens utgångspunkt är att medlemsländernas inflytande i institutionerna ska påverkas av deras relativa vikt i världsekonomin. Då låg- och medelinkomstländernas ekonomiska tillväxt har varit högre än höginkomstländernas har deras inflytande förstärkts, vilket regeringen välkomnar. Regeringen har stött besluten om förändrad röstfördelning i IFC, IMF och Världsbanken.

Även om regeringen stödde besluten om inflytandereformer i IFC, IMF och Världsbanken invände regeringen mot de processer som ledde fram till dem. Frågorna avgjordes i G20 i stället för i institutionernas egna organ, vilket innebar att länder utanför G20, däribland Sverige och de flesta utvecklingsländerna, inte fick tillräckligt inflytande. I det fortsatta arbetet med att öka låg- och medelinkomstländernas inflytande i IFC, IMF och Världsbanken verkar regeringen för att reformerna ska beredas på ett mer regelbaserat och transparent sätt.

I IFC och Världsbanken verkar regeringen för att en transparent och långsiktigt hållbar formel ska bestämma röststyrkan. Denna formel bör utgå från storleken på medlemsländernas ekonomier och deras finansiella bidrag till institutionen. Det är viktigt att det finns incitament för medlemsländerna att ge bidrag till institutionen och att stora biståndsgivare, som Sverige, får tillräckligt inflytande över hur bidragen används. I IMF stödjer regeringen den pågående översynen av kvotformeln. Denna formel bör spegla IMF:s breda mandat och kvoternas olika syften och således exempelvis inte enbart baseras på ett lands BNP. Med anledning av den ökade globala finansiella integrationen, och dess betydelse för spridningen av ekonomiska och finansiella kriser, bör också finansiell öppenhet finnas som en variabel i formeln.

Regeringen anser att IMF:s forum för ministrar och centralbankschefer, Internationella monetära och finansiella kommittén (IMFC), samt Världsbanksgruppens och IMF:s gemensamma rådgivande organ, Utvecklingskommittén, ska förstärkas. Detta är viktigt för att öka förutsättningarna för att de internationella diskussionerna om institutionernas verksamhet sker i ett forum där alla medlemsländer

direkt eller indirekt är representerade. Det är även viktigt för att förbättra förutsättningarna för genomförandet av kommittéernas rekommendationer om ekonomisk politik.

Det beslut som har fattats om en minskning av de europeiska höginkomstländernas styrelserepresentation kan komma att förändra den nordisk-baltiska IMF-valkretsens sammansättning. Valkretsen bidrar redan till minskningen av höginkomstländernas representation genom att valkretsens höginkomstländer har avstått från en del av sin representation till de baltiska länderna, som i detta avseende definieras medelinkomstländer.

7.2 Styrningsfrågor

De reformer av institutionernas styrning som har beslutats under verksamhetsperioden inbegriper strategiska mål, resultatstyrning, decentralisering och öppenhet. Världsbanksgruppen beslutade i mars 2010 om nya strategiska mål. Strategin innehåller fem prioriterade områden: utökat stöd till fattiga och sårbara människor, bl.a. genom fokusering på sociala skyddsnet i låginkomstländerna och de fattigare medelinkomstländerna, förstärkning av förutsättningar för tillväxt genom att stärka jordbrukssektorn, infrastrukturen och kapitalmarknaderna, skapandet av samarbetsmodeller för att kunna hantera globala utmaningar på klimat- och hälsoområdet, förstärkning av god samhällsstyrning och institutionell kapacitet genom korruptionsbekämpning samt hantering av risker och beredskap för framtida kriser. Vidare fattades i samband med resursförstärkningarna i IDB och NIB i juli respektive juni 2010 beslut om skärpta prioriteringar. I IDB avser man långsiktigt fokusera på klimat, regional integration, infrastruktur, bättre sociala skyddsnet och institutionell utveckling. I NIB ska man ha ett större fokus på att främja konkurrenskraft i ägarländerna och miljöfrågor.

Under verksamhetsperioden har nya ramverk för att mäta och följa upp resultat utvecklats i AfDB, EIB, IFC och Världsbanken. IDB:s ramverk har reviderats. Syftet med dessa ramverk är att öka verksamhetens effektivitet, uppnå bättre utvecklingsresultat och förbättra förutsättningarna för ansvarsutkrävande. De organisationsövergripande ramverken i AfDB, AsDB och Världsbanken mäter framsteg på fyra nivåer: övergripande utvecklingsresultat i det enskilda landet, resultat och effekter av institutionernas verksamhet i det enskilda landet, operationell effektivitet samt organisatorisk effektivitet och reformer inom institutionen.⁷ IFC har under verksamhetsperioden utvecklat ett utförligt ramverk för resultatmätning. Ramverket utvärderar investeringar och teknisk assistans under alla steg i projektcykeln. EIB:s nya resultatramverk

⁷ Operationell effektivitet avser kvaliteten på bankernas verksamhet i medlemsländerna. Organisatorisk effektivitet avser effektivitet vid exempelvis resursanvändning och fördelning av personalresurser.

beslutades i december 2011 och gäller för projekt i länder utanför EU. Ramverket syftar bl.a. till att tydliggöra projektens utvecklingsresultat och förbättra bankens förmåga att kommunicera dem. Genom ramverket görs förhandsbedömningar av mervärdet i projekten. För verksamheten inom EU finns sedan tidigare en mervärdesmodell på projektnivå med en förhandsbedömning utifrån olika kriterier och en uppföljning då investeringen i projektet slutförts. Mervärdesmodellen styr till viss del allokeringen av resurser mellan sektorer och påverkar den kollektiva bonuskomponenten för hela personalen. Vidare inledde AsDB under 2011 en översyn av sitt resultatramverk. Denna förväntas bl.a. leda till att fler av de variabler som mäts blir könsuppdelade och till en förbättrad bedömning av inkluderande tillväxt, god samhällsstyrning och insatser för att motverka klimatförändringar.

AfDB, AsDB, IDB och Världsbanken har under verksamhetsperioden fortsatt den pågående decentraliseringen från respektive huvudkontor till land- och regionkontoren. Syftet är att genom förbättrad dialog med enskilda länder, samt utökad regional och nationell kunskap, uppnå ökad effektivitet och bättre utvecklingsresultat. I AfDB antogs i april 2011 en plan för fortsatt decentralisering, som bl.a. innebär en ökning av antalet landskontor och en förstärkning av deras befogenheter. I Världsbanken har särskilda center inom enskilda ämnesområden skapats för att dra nytta av olika regioners erfarenheter och därigenom öka den samlade kunskapen. Som exempel kan nämnas det center i Kenya som fokuserar på sviktande och konfliktdrabbade länder samt det center i Singapore som är inriktat på infrastruktur.

Under verksamhetsperioden har även institutionernas öppenhet förbättrats. Flera av institutionerna, framför allt AfDB och Världsbanken, placeras högt i en oberoende ranking av öppenhet bland multilaterala och bilaterala biståndsgivare.⁸ AsDB har beslutat att revidera sin offentlighetspolicy. Den reviderade policyn innebär att styrelsens beslutsunderlag som regel offentliggörs och att beslut om att i undantagsfall inte offentliggöra enskilda dokument kan överklagas till en oberoende panel. I Världsbanksgruppen trädde en ny policy för allmänhetens tillgång till information ikraft i juli 2010. Denna bygger på principen att alla handlingar är offentliga, och undantag beviljas enbart i särskilda fall, bl.a. för information om enskilda personer och viss finansiell information. Även IDB:s nya informationspolicy, som beslutades i maj 2010, har offentlighet som regel och sekretess som undantag. Vidare har Världsbanksgruppen väsentligt förbättrat möjligheterna för allmänheten att få tillgång till statistik och information om enskilda projekt. Detta syftar bl.a. till att öka möjligheterna för medborgare i verksamhetsländerna att följa insatserna och utkräva ansvar vid eventuella brister.

Vissa framsteg i fråga om öppenhet har även gjorts när det gäller procedurerna för tillsättning av institutionernas högsta ledning. I Världsbanken har styrelsen 2011 beslutat om en ny process för

⁸ 2011 Pilot Aid Transparency Index, Publish What You Fund.

tillsättning av institutionens högsta chef som slår fast att kandidater från alla bankens medlemsländer ska kunna söka tjänsten. IMF beslutade i juni 2011 om att utse Christine Lagarde till ny chef under den kommande femårsperioden. I enlighet med IMF:s regler på området var processen öppen för kandidater från alla medlemsländerna. Kandidater från tre länder nominerades. I CEB har beslut fattats om att kandidater till de tre posterna som vicechefer inte längre behöver nomineras formellt av ett ägarland och 2011 utannonserades för första gången en av tjänsterna.

Arbetet med att motverka korruption i institutionernas verksamhet har fortsatt. I april 2010 ingick AfDB, AsDB, EBRD, IDB och Världsbanken ett avtal som innebär att företag och individer som har stängts av från samarbete med en av institutionerna till följd av oegentligheter i samband med ett projekt även kan bli avstängda av de andra institutionerna. Samarbetet syftar till att öka kostnaderna för korruption och förhindra korrupta aktörers möjlighet att få kontrakt med institutioner.

Regeringens prioriteringar

Regeringen har under verksamhetsperioden aktivt verkat för att institutionerna ska stärka mål- och resultatstyrningen, verksamhetsuppföljningen samt öppenheten, bl.a. i samband med resurspåfyllnader. Detta är angeläget för att säkerställa att svenska skattemedel används effektivt, genom att bättre resultat uppnås, och för att underlätta ansvarsutkrävande. Om sådana reformer utformas på ett kostnadseffektivt sätt kan de även förväntas bidra till minskade transaktionskostnader. Regeringen har varit pådrivande i arbetet med att ta fram övergripande strategier för Världsbanksgruppens och AfDB:s verksamhet samt arbetet med att öka NIB:s fokus på att främja konkurrenskraft och miljö. I Världsbanken har regeringen framför allt framhållit vikten av att ha tydliga prioriteringar. Den beslutade strategin och dess prioriteringar uppfyller i stort regeringens krav, även om ytterligare tydlighet och selektivitet hade varit önskvärt. Regeringen har vidare aktivt verkat för att AfDB, CEB, IDB, IFC och Världsbanken ska utarbeta samlade resultatramverk för sin respektive verksamhet och välkomnar de viktiga steg som tagits i denna riktning i AfDB, IFC och Världsbanken. Regeringen bedömer att flera av institutionerna har kommit långt i sitt arbete med resultatstyrning och uppföljning, och därmed utgör goda exempel för andra aktörer i det internationella utvecklingssamarbetet. Ramverken förbättrar förutsättningarna för stärkt resultatuppföljning, öppenhet och ansvarsutkrävande. Regeringen verkar för att institutionerna ska fortsätta att utveckla indikatorerna i ramverken.

Regeringen har i flera av institutionerna under en längre tid verkat för att deras verksamhet i högre grad ska decentraliseras till lands- och regionkontoren i syfte att förbättra samarbetet med verksamhetsländerna, bättre kunna anpassa verksamheten efter ländernas förutsättningar samt stärka kapaciteten för övervakning av

projekt. Regeringen har lagt särskild vikt vid en ytterligare decentralisering av Världsbankens verksamhet till sviktande och konfliktdrabbade länder.

Regeringen har också understrukit vikten av att institutionerna är öppna och bedömer att väsentliga framsteg har gjorts på detta område. Samtidigt som regeringen har stöttat reformer av institutionernas öppenhetspolicyer och initiativ för att tillgängliggöra data arbetar regeringen för att ytterligare reformer ska vidtas. Ett exempel på regeringens engagemang på området är att Sverige i april 2011 påbörjade ett samarbete med Världsbanken om en webbaserad kartläggning och visualisering av projekt i låg- och fattigare medelinkomstländer. Genom initiativet visualiseras biståndsfinansierade projekt i syfte att bättre kunna presentera utvecklingseffekter, öka öppenheten samt förbättra samordningen och förutsättningarna för ansvarsutkrävande. Sverige och Världsbanken hade, i samband med mötet om biståndseffektivitet i Busan i november 2011, gemensamt en central roll på öppenhetsområdet, och anordnade bl.a. ett seminarium under Världsbankens och IMF:s årsmöte 2011.

Regeringen har verkat för att tillsättningen av institutionernas ledningar ska ske i öppna och meritbaserade processer som är öppna för sökande från alla medlemsländer. Regeringen har därför ställt sig bakom de nya processerna för tillsättning av Världsbankens chef respektive vice-cheferna i CEB. Regeringen stödde tillsättningen av Christine Lagarde som chef för IMF.

Regeringen verkar för att institutionerna ska ha starka regelverk för att motverka korruption samt för att anti-korruptionsåtgärder ska integreras i institutionernas verksamhet. Regeringen anordnade bl.a. ett seminarium tillsammans med AsDB och Världsbanken i april 2011 om korruption i utvecklingssamarbetet och om hur detta kan förebyggas och hanteras.

7.3 Ersättningssystem och personalfrågor

Institutionernas ersättningssystem har i allmänhet som mål att säkerställa att institutionerna är attraktiva och konkurrenskraftiga arbetsgivare, samtidigt som de är kostnadseffektiva. Den ersättning som institutionerna erbjuder sina anställda består i de flesta fall av en grundlön, ett antal förmåner (inklusive pension och sjukförsäkring) och, i en del institutioner, även en prestationsbaserad löneandel. Ersättningssystemens utformning varierar för institutionernas personal och styrelserepresentanter.

Under verksamhetsperioden har översyner av ersättningssystemen påbörjats eller genomförts i flera institutioner. En tydlig trend är att flera institutioner har stärkt lönernas koppling till de anställdas prestation. Detta har t.ex. skett i AfDB, EIB, IMF, och Världsbanksgruppen. Vidare har en omfattande utvärdering av pensionssystemet gjorts i IMF, vilket har lett till att en tidigare överskattning av den pensionsgrundande inkomsten tagits bort. Denna reform beräknas minska IMF:s kostnader för personalens pensionsprogram med 1,8

procent. I AfDB och Världsbanksgruppen pågår översyner av ersättningssystemen, där metoderna för att beräkna lönejusteringarnas storlek utvärderas.

Skr. 2011/12:154

Regeringens prioriteringar

Regeringen har varit pådrivande för att institutionernas ersättningssystem i högre grad ska vara jämförbara, kostnadseffektiva, prestationsbaserade och öppna samt har verkat för en återhållsam utveckling av ersättningarna i samtliga institutioner, inklusive bonusar. I exempelvis AfDB, IMF och Världsbanksgruppen har regeringen fått genomslag för sina prioriteringar genom att ersättningssystemen i framtiden ska ha en tydligare koppling mellan prestation och löneökning. När det gäller löneutvecklingen har regeringen påtalat att institutionerna i större utsträckning bör ta hänsyn till den ekonomiska situationen i ägarländerna och till utvecklingen på relevanta jämförelsemarknader. Regeringens restriktiva syn på lönehöjningar har i flera fall inneburit att Sverige under verksamhetsperioden har lagt ner sin röst eller röstat nej vid omröstningar om löneökningar för styrelseledamöter och tjänstemän. Vidare har regeringen verkat för att omfattande utvärderingar av institutionernas ersättningssystem ska genomföras. Regeringen har även, tillsammans med regeringarna i Finland, Kanada, Nederländerna, Schweiz och Storbritannien, tagit initiativ till framtagandet av en konsultrapport som kommer att kartlägga institutionernas ersättningssystem och föreslå förbättringar i dessa.

8 Viktiga framtidsfrågor i institutionerna

Framtiden för den globala ekonomin och de internationella finansiella marknaderna präglas även fortsättningsvis av betydande osäkerheter. Framför allt handlar det om den ekonomiska och finansiella krisens utveckling i euroländerna, som har stor betydelse för hela den globala ekonomin. Till dess att situationen har stabiliserats, och en återhämtning på allvar påbörjats, kommer IMF att fokusera på krishantering. Detta inkluderar bl.a. att tillsammans med Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken övervaka genomförandet av de reformer som ingår i låneprogrammen för exempelvis Grekland, Irland och Portugal, samt att bevaka huruvida nya låneprogram behövs. Dessutom kommer förbättringar av IMF:s övervakning fortsätta att diskuteras, bl.a. för att potentiella krisscenarier ska kunna upptäckas i ett tidigt skede. IMF:s prioriteringar för övervakning förväntas revideras under 2012.

De globala osäkerheterna har även föranlett en diskussion om en temporär resursförstärkning av IMF. Diskussionen är bl.a. kopplad till euroländernas åtgärder för att förstärka sina egna stabilitetsmekanismer. Förutom i EBRD och IMF, där utlåningen fortfarande

är hög, har övergången till en mer normaliserad utlåning påbörjats i de internationella finansiella institutionerna. Givet det osäkra läget kan det dock inte uteslutas att behoven av finansiering från institutionerna åter ökar, vilket kan leda till ett större behov av resursförstärkningar av institutionerna. Dessutom kommer efterfrågan på institutionernas resurser och inriktningen på deras verksamhet att påverkas av medlemsländernas tillgång till internationell privat finansiering och av tillströmningen av nya biståndsgivare. Inom EIB kommer bankens bidrag till att främja tillväxten i EU-länderna, och en eventuell utökning av detta bidrag, fortsätta att diskuteras.

Under 2012 kommer halvtidsöversyner att göras av åtaganden och framsteg i ADF:s och IDA:s påfyllnader av gåvomedel, som påbörjades 2010. Förhandlingar om kommande påfyllnader av de båda fonderna kommer dessutom att inledas under 2013. Viktiga frågor rör fondernas långsiktiga finansiella hållbarhet och strategiska inriktning. Vidare kommer en motsvarande halvtidsavstämning av resursförstärkningen i NIB, som påbörjades 2011, att genomföras under 2013.

En annan aktuell fråga är s.k. graduering av verksamhetsländer, dvs. att länder upphör att klassificeras som låntagarländer och därmed inte längre kan få nya lån, i vart fall inte till lika förmånliga villkor. I Världsbanken kommer formerna för graduering, och hur man bäst ska kunna bistå graderade länder med stöd för att nå de många fattiga människor som lever i dessa länder, att ses över. Även i EBRD är graduering aktuellt, då de verksamhetsländer som är EU-medlemmar förväntas graduera inom en nära framtid eftersom deras övergång till marknadsekonomi bedöms vara långt framskriden. Diskussioner pågår om hur samarbetet mellan EBRD och dessa länder ska se ut framöver.

Inkluderande tillväxt är ett begrepp som ges allt större uppmärksamhet i institutionerna, bl.a. mot bakgrund av erfarenheterna från den arabiska demokratiutvecklingen. Två viktiga aspekter i detta sammanhang är vilka tillväxtnönster som ger störst positiva effekter för fattiga och sårbara grupper samt att tillväxten ska komma fattiga och sårbara grupper till godo. Under 2012 kommer diskussioner som har direkt anknytning till inkluderande tillväxt att föras inom AfDB, AsDB och Världsbanken. Exempelvis kommer AfDB:s långsiktiga strategi för 2013–2022 att ha inkluderande tillväxt som ett centralt tema.

Bland de institutionella frågorna kommer inflytandefrågor att stå högt på agendan i EBRD, IFC, IMF och Världsbanken de kommande åren. I IMF ska fram till januari 2013 en översyn göras av den formel som delvis bestämmer varje medlemslands röststyrka. I IFC och Världsbanken kommer arbetet med att stärka tillväxt- och utvecklingsländernas inflytande i institutionerna att fortsätta inför nästa översyn av medlemsländernas röststyrka 2015. Dessutom kommer avancerade europeiska länders representation i IMF:s styrelse minska. Inom institutionerna kommer man vidare att fortsätta arbeta med resultatstyrning och uppföljning samt ökad öppenhet. På detta område kommer slutsatserna från mötet om

biståndseffektivitet i Busan att spela en viktig roll. Dessutom kommer institutionernas ersättningssystem att fortsätta diskuteras.

Vissa sektorövergripande frågor kommer också att stå högt på agendan framöver, framför allt frågor om miljön och klimatförändringar, jämställdhet och livsmedelsförsörjning. När det gäller frågor om miljön och klimatförändringar förväntas efterfrågan på institutionernas stöd vara fortsatt hög. Institutionernas arbete kommer också att påverkas av resultatet av ett antal internationella förhandlingar om klimat och hållbar utveckling. I AfDB och Världsbanken förväntas nya energistrategier beslutas under 2012. En ny miljöstrategi träder ikraft i Världsbanken under 2012. Inom EIB kommer en översyn av institutionens klimatpolicy att ske under 2012 och i både EBRD och EIB kommer översyner av institutionernas energipolicier att genomföras under 2012. På jämställdhetsområdet väntas Världsbankens World Development Report 2012 på detta tema få genomslag i institutionernas konkreta arbete på området. Dessutom kommer jämställdhetsåtaganden inom ADF:s och IDA:s nuvarande påfyllnadsperioder att följas upp under 2012.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna överlag har varit en viktig stabiliserande kraft under den ekonomiska och finansiella krisen, bl.a. genom att de bidragit med omfattande finansiering till sina medlemsländer. Särskilt IMF har haft och fortsätter att ha en nyckelroll i krisbekämpningen. Regeringen har vid flera tillfällen understrukit vikten av IMF:s deltagande i hanteringen av krisen i euroländerna och att institutionen bör ha tillräckliga resurser för att bidra med finansiering och stabilitet. Regeringen anser att det ska finnas en global institution som har ett övergripande ansvar för att övervaka den globala ekonomin. Detta är viktigt för att få en överblick över den globala ekonomin, de globala riskerna och möjliga sammanhängande rekommendationer om vilken ekonomisk politik som bör bedrivas. Av denna anledning bör förbättringar av IMF:s övervakningsarbete prioriteras.

För regeringen är det viktigt att följa upp resultaten av den utlåning som möjliggjorts av de resursförstärkningar som genomförts under verksamhetsperioden. Detta gäller särskilt ADF och IDA, där man har slagit fast särskilda prioriteringar för de gjorda satsningarna. I de kommande förhandlingarna om påfyllnader av ADF:s och IDA:s gåvomedel kommer regeringen aktivt att verka för att bl.a. frågor om miljön, klimatförändringar och jämställdhet beslutas som särskilda prioriteringar. Regeringen kommer även att fortsätta verka för att institutionerna fokuserar på sina kärnmandat, utnyttjar sina respektive komparativa fördelar och prioriterar finansiering med högt mervärde. Regeringen kommer även att arbeta för att resultatuppföljningen i CEB och NIB förstärks.

Regeringen bedömer att graduering av verksamhetsländer kommer att bli en viktig fråga i både Världsbanken och EBRD under de närmaste åren. I Världsbanken väntas länder som i dag är stora mottagare av stöd från IDA, t.ex. Indien, graduera framöver. Graduering bör förbli en viktig målsättning för EBRD i takt med att effekterna av krisen klingar av och mervärdet av institutionens finansiering minskar.

Regeringen välkomnar att inkluderande tillväxt integreras tydligare i institutionernas verksamhet, och kommer i detta sammanhang bl.a. att betona vikten av jämställdhet, produktiv sysselsättning, rättighetsperspektivet och god samhällsstyrning. Regeringen kommer även att verka för en så konkret resultatuppföljning av den inkluderande tillväxten som möjligt.

Regeringen anser att det är av stor vikt att inflytandereformer i institutionerna genomförs. Ett skäl till detta är att institutionernas styrelser bör följa utvecklingen av enskilda länders ekonomiska plats i den globala ekonomin så att inte avgörande diskussioner flyttas till forum där enbart vissa länder finns representerade, t.ex. G20. Regeringen anser det vara motiverat att öka inflytandet för låg- och medelinkomstländer i takt med att deras ekonomiska styrka ökar. Det är samtidigt viktigt att bibehålla ett rimligt svenskt inflytande i institutionerna så att effektiviteten vid användningen av svenska skattemedel kan säkras. Regeringen anser att röststyrkan i institutionerna bör bestämmas genom regelbaserade och öppna processer som behandlar medlemsländerna lika. Ytterligare förbättringar avseende resultatstyrning och öppenhet kommer också fortsättningsvis att prioriteras högt.

Även frågan om institutionernas ersättningssystem kommer att prioriteras av regeringen. Det är viktigt att dessa system baseras på sunda principer, bl.a. öppenhet, kostnadseffektivitet och jämförbarhet, samt att det finns en tydligare koppling mellan prestation och löneökning.

Regeringen kommer även framöver att prioritera vissa sektorövergripande frågor, framför allt frågor som rör miljön, klimatförändringar och jämställdhet. Regeringen kommer också att fortsätta verka för att institutionernas stöd till miljö- och klimatfinansiering och grön tillväxt stärks samt för att institutionernas kunskap och erfarenheter tillvaratas i internationella förhandlingar. Regeringen kommer även aktivt arbeta för att jämställdhetsperspektivet bättre integreras i institutionernas verksamhet.

Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB)

1. Grundläggande information

Mandat	AfDB ska bidra till att minska fattigdom och förbättra levnadsvillkoren i Afrika samt mobilisera resurser för världsdelens ekonomiska och sociala utveckling.
Verksamhet	<p>AfDB bedriver verksamhet genom en bank och en fond, Afrikanska utvecklingsfonden (ADF).</p> <p>Bankdelen finansierar projekt i privat och offentlig sektor samt tillhandahåller lån till medelinkomstländer på i stort sett kommersiella villkor. Finansieringen sker i huvudsak genom lån, garantier och ägarkapitalinvesteringar. Verksamhetsprioriteringarna är infrastruktur, god samhällsstyrning, utveckling av den privata sektorn och utbildning.</p> <p>ADF tillhandahåller lån på förmånliga villkor och gåvor till de 38 fattigaste länderna i Afrika. Fonden fylls på vart tredje år. De operativa prioriteringarna skiljer sig åt mellan påfyllnadsperioderna. För perioden 2011–2013 är prioriteringarna infrastruktur, god samhällsstyrning, regional integration och ett ökat engagemang i sviktande stater.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av statssekreteraren Hanna Hellquist.</p> <p><u>Organ för löpande beslut</u>: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av danskan Margit Thomsen.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: 77 länder, varav 53 i verksamhetsregionen</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Abidjan, Elfenbenskusten. Sedan 2003 är huvudkontoret tillfälligt placerat i Tunis, Tunisien.</p> <p><u>Antal anställda</u>: ca 1 800 personer</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Banken offentliggör i dag bakgrundsdokument till styrelsemöten, men inte själva beslutsunderlagen. Banken offentliggör också utkast till styrdokument inom olika enskilda områden och i samband med att banken skickar ut sådana dokument på remiss. Under 2011 inledde banken en process med att ta fram en ny öppenhetspolicy, med utgångspunkten att alla handlingar ska vara offentliga såvida de inte finns upptagna i en kort lista med undantag. Denna nya policy beräknas beslutas under 2012.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 38 procent</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 28 procent (2010-12-31)</p>
Löne- och ersättningsfrågor	Banken ser löpande över sina löner som del av den årliga budgetprocessen, där utgångspunkten för lönesättningen är en prestationsbaserad ansats. Den mer genomgripande översynen av löne- och ersättnings-systemet som bankledningen hade föresatt sig att genomföra under 2011 har skjutits upp. Baserat på resultaten av en genomgripande konsultstudie förväntas förnyade diskussioner under 2012. År 2011 höjde banken

¹ Uppgifterna är från den 31 december 2011, om inte annat anges.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Lån från bankdelen till medelinkomstländer har en löptid på högst 20 år, varav upp till 5 år är amorteringsfria. Lån till låginkomstländer genom ADF är vanligen räntefria. Avgifter tas dock ut för icke utbetalda lån och försenade amorteringar. Löptiderna är upp till 50 år, varav de amorteringsfria perioderna är upp till 10 år.
Resultatramverk	AfDB beslutade 2010 om ett nytt resultatramverk med mål och indikatorer på relevanta nivåer. Rapporteringen enligt detta ramverk ger möjlighet till löpande uppföljning under insatsernas gång. I syfte att samlat följa upp genomförandet av ramverket håller banken bl.a. årliga översynsmöten.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	Bankens ägarkapital uppgick vid 2011 års utgång till 397,7 miljarder kronor, varav det inbetalade kapitalet uppgick till 35,5 miljarder kronor.
Utlåning som godkändes under 2011	<u>Godkända lån och bidrag (totalt):</u> Insatser för 59,9 miljarder kronor, varav 62 procent lån <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 38,6 miljarder kronor <u>Biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 19,2 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 362,4 miljoner kronor <u>Garantikapital:</u> 3,26 miljarder kronor Svensk röst- och ägarandel: 1,54 procent i AfDB. Vid den senaste ADF-påfyllnaden bidrog Sverige med 4,35 procent av de totala bidragen.
Svenskt bidrag till institutionen 2011	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 50,6 miljoner kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 675 miljoner kronor <u>Bidrag till multi-bi-insatser²:</u> 15 miljoner kronor
Sveriges valkrets	Danmark, Finland, Indien och Norge
Svenskar i institutionen	Sex, varav en i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2011	0,28 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster

² Multi-bi-insatser är bilateralt bistånd som kanaliseras via multilaterala organisationer (utöver basbudgetstöd), men som är öronmärkt för ett specifikt syfte. Sådana insatser kan innefatta en mängd olika typer av stöd, t.ex. stora tematiska bidrag på global nivå, finansiering av regionala program och tematiska områden samt insatser i olika länder. I vissa fall har institutionerna enbart en administrativ funktion.

1. Grundläggande information

Mandat	AsDB:s mål är att stödja ekonomisk tillväxt och samarbete i Asien och Fjärran Östern samt att bidra till att påskynda ekonomisk utveckling i de medlemsstater som är utvecklingsländer.
Verksamhet	AsDB bedriver verksamhet genom en bank och en fond, Asiatiska utvecklingsfonden (AsDF). AsDF ger gåvor och lån på förmånliga villkor till de fattigaste länderna. AsDB ger lån till medelinkomstländer samt finansierar projekt i den privata sektorn i linje med FN:s millenniemål om att halvera fattigdomen till år 2015. Tre strategiska områden för att uppnå detta mål har identifierats: inkluderande ekonomisk tillväxt, miljömässigt hållbar tillväxt och regional integration. Verksamheten inriktas på fem områden: infrastruktur, utveckling av den finansiella sektorn, utbildning, miljö, regionalt samarbete och integration.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av statssekreteraren Hanna Hellquist. <u>Organ för löpande beslut</u> : Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av kanadensiskan Micheline Aucoin.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 67 länder, varav 48 i verksamhetsregionen <u>Huvudkontor</u> : Manila, Filippinerna <u>Antal anställda</u> : 2 800 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	AsDB:s offentlighetspolicy antogs 2005 och reviderades under 2011. Offentlighetspolicyen erkänner allmänhetens rätt till information. Den reviderade policyen innebär också att dokumenten som skickas till styrelsen för beslut offentliggörs i samband med att styrelsen får tillgång till dem och att ett beslut från AsDB om att inte offentliggöra ett dokument kan överklagas till en oberoende panel.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 30 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 23 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Lönesystemet är utformat på samma sätt som i Världsbanken, med en prestationsbaserad ansats. Slutsatsen i en oberoende översyn 2010 var att AsDB:s löner och ersättningar står sig väl i förhållande till de villkor som tillämpas på jämförbara marknader. AsDB har beslutat att vart femte år göra en stor undersökning av lönerna på de jämförbara marknaderna och hålla löneutvecklingen i nivå med utvecklingen i Världsbanken.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Lån till den offentliga sektorn i samarbetslandet ges antingen genom sektorbudgetstöd eller genom projektstöd till specifika insatser. Sektorbudgetstöd ställer krav på både reformering av institutioner och den ekonomiska politiken. Dessutom lånar AsDB ut medel till företag i den privata sektorn som har en tydlig utvecklingspotential. Lån från AsDB ges med förmånliga villkor som innebär lägre lånekostnader än på kapitalmarknaden. AsDF ger subventionerade lån, eller rena gåvor, till de allra fattigaste utvecklingsländerna. Lånen löper på mellan 24 och 40 år och har mellan 8 och 10 års amorteringsfrihet. Räntan ligger normalt på mellan 1 och 2
-------------	---

procent. AsDF fokuserar primärt på den offentliga sektorn och områdena infrastruktur och utbildning.

Skr. 2011/12:154

Bilaga

Resultatramverk AsDB:s resultatramverk speglar åtaganden i bankens långsiktiga strategi. Resultatramverket omfattar hela institutionen och har fyra nivåer: regionens övergripande resultat, AsDB:s bidrag till dessa i form av utfall av insatser, effektivitet i verksamheten samt organisationens effektivitet. Varje år görs en uppföljning av resultaten.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital Bankens ägarkapital uppgick vid 2011 års utgång till 1 141,8 miljarder kronor, varav det inbetalade kapitalet uppgick till 51,3 miljarder kronor.

Utlåning som godkändes under 2011 Godkända lån och bidrag (totalt): 87,2 miljarder kronor

Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag: 73,6 miljarder kronor

Biståndssubventionerade lån och bidrag: 13,5 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 1,28 miljarder kronor

Garantikapital: 36,5 miljarder kronor

Svensk röst- och ägarandel: Ägarandel 0,34 procent och röstandel 0,61 procent

Svenskt bidrag till institutionen under 2011 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: 15 miljoner kronor (kapitalökning)

Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 46,7 miljoner kronor

Bidrag till multi-bi-insatser: 63,4 miljoner kronor

Sveriges valkrets Danmark, Norge, Finland, Irland, Kanada, och Nederländerna

Svenskar i institutionen Åtta, ingen i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2011 Cirka 0,1 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster

1. Grundläggande information

Mandat	CEB:s mål är att bidra till förbättrade levnadsförhållanden och social sammanhållning i de mest eftersatta regionerna i Europa.
Verksamhet	CEB ger långfristiga lån och garantier till projekt i offentlig eller privat sektor inom särskilda områden med anknytning till Europarådets verksamhet. Projekt med en social inriktning prioriteras, såsom stöd åt flyktingar, återuppbyggnad efter naturkatastrofer, insatser för utsatta folkgrupper och miljöskydd.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Styrelsen, som vanligtvis sammanträder tre gånger per år. Sverige representeras av ambassadören vid Europarådet, Carl-Henrik Ehrenkrona. <u>Organ för löpande beslut</u> : Administrativa rådet. Sverige företräds av departementsrådet Eva Haghanipour.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 40 länder <u>Huvudkontor</u> : Paris, Frankrike <u>Antal anställda</u> : 175 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	CEB har en öppenhetspolicy, vars syfte är att underlätta största möjliga tillgång till information om banken. Enligt policyn ska information om bankens organisation och styrning samt dess operationella verksamhet göras tillgänglig för allmänheten. Undantag från policyn görs för information som betraktas som konfidentiell, vilket bl.a. inkluderar dokument som rör ledningsorganens beslutsprocesser, affärsinformation från motparter och material avsett för internt bruk.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 53 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 17 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Personalens löner justeras årligen som en del av budgetprocessen. Justeringen av löneskalan baseras på beräkningar från en lönejusteringsmodell, som även används av bl.a. Europarådet, OECD och NATO och huvudsakligen bygger på utvecklingen av konsumentprisindex och ett referensindex för lönenivåerna i åtta nationella offentliga förvaltningar. Utöver justeringen av löneskalan är delar av personalen berättigad till stegvisa löneökningar.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	CEB erbjuder långfristiga lån, normalt på marknadsmässiga villkor, men har också möjlighet att ge räntesubventioner till projekt med särskilt hög social effekt i de fattigaste medlemsländerna samt att i dessa länder ge gåvomedel till insatser vid t.ex. naturkatastrofer. Banken kan låna ut till projekt i alla medlemsländer, men fokuserar särskilt på länderna i Central- och Östeuropa.
Resultatramverk	CEB har ett antal resultatindikatorer för verksamheten som följs upp årligen. Tematisk utvärdering sker inom bankens olika verksamhetsområden. För enskilda projekt följs främst finansiella prestationer upp. Det sker dock ingen systematisk utvärdering av hur individuella projekt bidrar till bankens mandat.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital Bankens ägarkapital uppgick vid 2011 års utgång till 49,3 miljarder kronor, varav det inbetalade kapitalet uppgick till 5,5 miljarder kronor.

Utlåning som godkändes under 2011 Godkända lån och bidrag (totalt): 16,6 miljarder kronor
Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag: 16,6 miljarder kronor
Biståndssubventionerade lån och bidrag: 5,5 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 138 miljarder kronor
Garantikapital: 1,1 miljarder kronor
Svensk röst- och ägarandel: 2,53 procent

Svenskt bidrag till institutionen under 2011 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: Sverige betalar en årlig medlemsavgift till CEB, som 2011 uppgick till 304 000 kronor.
Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 0 kronor
Bidrag till multi-bi-insatser: 0 kronor

Sveriges valkrets Styrelsen är inte indelad i valkretsar

Svenskar i institutionen Tre, varav ingen i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upp- handlingar 2011 Information saknas

1. Grundläggande information

Mandat	EIB är EU:s finansieringsinstitution med uppdrag att stödja EU:s policyområden genom att bidra med långfristig finansiering till stöd för investeringsprojekt.
Verksamhet	EIB finansierar projekt inom privat och offentlig sektor. EIB kan t.ex. ge lån till lokala banker för vidareutlåning till små- och medelstora företag, finansiera infrastrukturprojekt samt underlätta för medlemsstater att ta del av EU:s strukturfondsmedel, dels genom teknisk expertis för att utforma projekten, dels genom att bidra med lån. EIB ger inte generellt budgetstöd. EIB fattar självständigt sina beslut inom EU:s institutionella system.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ:</u> Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Anders Borg. <u>Organ för löpande beslut:</u> Direktörsstyrelsen. Sverige representeras av Kurt A Hall.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar:</u> 27 länder (EU:s medlemsstater) <u>Huvudkontor:</u> Luxemburg, Luxemburg <u>Antal anställda:</u> Ca 2 000 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	EIB antog 2010 en uppdaterad öppenhetspolicy, som syftar till att säkerställa att EIB i största möjliga utsträckning ger utomstående tillgång till information om bankens styrning, strategi, policyer och verksamhet.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor:</u> 42 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition:</u> 17 procent
Löne- och ersättningsfrågor	EIB har sedan 2009 genomfört förändringar av sina pensions- och bonussystem och planerar att under 2012 inleda en mer övergripande översyn av sitt kompensationsystem. Storleken på den årliga lönejusteringen styrs i dag främst av inflationsnivån i Luxembourg. EIB:s ledning beslutar om hur mycket medel som totalt går till bonussystemet utifrån det löneutrymme som fastställts av direktörsstyrelsen i EIB:s affärsplan. I den bonusreform som nyligen börjat gälla ingår en komponent som delas ut till samtliga anställda om EIB uppnår fastställda prestationsindikatorer och en komponent som belönar individuella prestationer.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	EIB ger huvudsakligen lån till projekt med räntesättning som ska reflektera den risk projektet har. Löptiden sätts enskilt för varje lån. Prissättningen av lån har följande komponenter: en basränta som reflekterar EIB:s upplåningskostnad, ett administrativt tillägg som ska täcka lånets administrativa kostnader och ett riskillägg.
Resultatramverk	För verksamheten inom EU tillämpas en mervärdesmodell på projektnivå med en förhandsbedömning utifrån tre kriterier: hur väl projektet bidrar till EU-mål, projektets ekonomiska motiv och EIB:s mervärde i projektet. En uppföljning sker då investeringen genomförs. Mervärdesmodellen styr till viss del allokeringen av resurser mellan sektorer och påverkar den kollektiva bonuskomponenten för hela personalen.

För utlåningen utanför EU finns ett resultatramverk. Detta syftar bl.a. till att tydliggöra projektens utvecklingsresultat och förbättra bankens förmåga att kommunicera de resultat som uppnås. Genom ramverket görs förhandsbedömningar av projekt utifrån tre kriterier: hur väl de uppfyller EIB:s mandat, vilka utvecklingsresultat som förväntas uppnås och EIB:s mervärde i förhållande till kommersiell finansiering.

Skr. 2011/12:154

Bilaga

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	Bankens ägarkapital uppgick vid 2011 års utgång till 2 082 miljarder kronor, varav det inbetalade kapitalet uppgick till 104 miljarder kronor.
Utlåning som godkändes under 2011	<u>Godkända lån och bidrag (totalt)</u> : 503 miljarder kronor <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag</u> : 503 miljarder kronor <u>Biståndssubventionerade lån och bidrag</u> : EIB förfogar över medel som kan användas till räntesubventioner för lån utanför EU. Det saknas uppgift om till vilket belopp dessa medel uppgick 2011.

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital</u> : 3,1 miljarder kronor <u>Garantikapital</u> : 61,8 miljarder kronor <u>Svensk röst- och ägarandel</u> : 3 procent
Svenskt bidrag till institutionen under 2011	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet</u> : 0 kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet</u> : En del av Sveriges bidrag till Europeiska utvecklingsfonden gick till EIB:s verksamhet. Det saknas uppgift om till vilket belopp detta bidrag uppgick till 2011. <u>Bidrag till multi-bi-insatser</u> : 19 miljoner kronor
Sveriges valkrets	Finland, Estland, Lettland, Litauen och Österrike. Valkretsen har en gemensam representant i bankens högsta ledning, dvs. en av de åtta vice-cheferna.
Svenskar i institutionen	39, varav ingen i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upp-handlingar 2011	Information saknas

1. Grundläggande information

Mandat	EBRD:s uppdrag är att främja övergången från planekonomi till marknadsekonomi. Banken kan endast bedriva verksamhet i länder som bekänner sig till, och har börjat tillämpa, principer om demokrati med flerpartisystem, pluralism och marknadsekonomi.
Verksamhet	<p>Verksamheten i EBRD grundar sig på att det finns ett stort behov av modernisering av de tidigare planekonomierna. EBRD finansierar projekt i offentlig och privat sektor i verksamhetsregionen som f.n. omfattar 29 länder i de tidigare planekonomierna i Central- och Östeuropa, inklusive de numera självständiga länderna i det tidigare Sovjetunionen, samt Mongoliet och Turkiet. En process för att utvidga verksamhetsområdet till att även omfatta länder i södra och östra Medelhavsområdet pågår.</p> <p>EBRD ska stödja en miljömässigt hållbar utveckling och har en särskild inriktning på den privata sektorn. Finansieringen sker företrädesvis genom lån. EBRD kan även göra ägarkapitalinvesteringar och utfärda garantier samt ge stöd genom tekniskt bistånd. EBRD bedriver verksamhet som finansieras genom ägarkapitalet och förvaltar också fonder som finansieras med frivilliga bidrag från givare och vissa överföringar från bankens vinstmedel.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ:</u> Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Anders Borg.</p> <p><u>Organ för löpande beslut:</u> Direktörsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av svenskan Eva Srejber.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar:</u> 63 länder, varav 29 i verksamhetsregionen, samt EU och EIB</p> <p><u>Huvudkontor:</u> London, Storbritannien</p> <p><u>Antal anställda:</u> 1 611</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	EBRD har principer för öppenhet med målet att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Samtidigt finns regler som skyddar låntagarinformation som med hänsyn till affärsmässiga relationer måste förbli konfidentiell.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor:</u> 55 procent</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition:</u> 21 procent</p>
Löne- och ersättningsfrågor	Ramverket för löner och förmåner i EBRD har som mål att motivera de anställda och belöna prestationer utöver det vanliga, samt att kunna attrahera och behålla personal. En del av ersättningen är prestationsbaserad och således rörlig. Löneökningar sker utifrån bl.a. inflation samt löneutvecklingen på referensmarknader (i synnerhet utvecklingen i den finansiella sektorn i London) och i andra internationella institutioner. Även andra förmåner än lön ingår i ersättningssystemet, vilket bl.a. motiveras med att det är önskvärt att personal från hela medlemskretsen arbetar i institutionen.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	EBRD arbetar i sin reguljära verksamhet främst med tre finansiella instrument: lån, garantier och ägarkapital. Gemensamt för dem är att finansiering ges utan koncessionella inslag, dvs. att affärsmässiga avgifter tas ut. Lån är det klart viktigaste instrumentet. Lånen kan ha både rörlig
-------------	---

och fast ränta och ställs ut i någon av de stora internationella valutorna eller i den lokala valutan. Löptiden på lånen är mellan 1 och 15 år. Därutöver förvaltar EBRD också fonder, främst för de fattigare verksamhetsländerna och för miljöåtgärder.

Skr. 2011/12:154
Bilaga

Resultatramverk EBRD utvärderar resultat enligt flera kriterier. Det finns en intern oberoende utvärderingsfunktion och en årlig utvärderingsrapport publiceras. Utvärderingar görs av i vilken grad finansierade projekt varit framgångsrika och vilken transitionseffekt de har haft, dvs. i vilken utsträckning de har främjat reformer, övergången till en öppen marknadsekonomi och utvecklingen av den privata sektorn. Därutöver finns en omfattande finansiell resultatanalys som innefattar löpande värdering av värde och risk i låneportföljen samt institutionens ägar-kapitalinvesteringar.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital Bankens ägarkapital uppgick vid 2011 års utgång till 269 miljarder kronor, varav det inbetalade kapitalet uppgick till 54 miljarder kronor.

Utlåning som godkändes under 2011 Godkända lån och bidrag (totalt): 81,5 miljarder kronor
Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag: 81,5 miljarder kronor
Biståndssubventionerade lån och bidrag: Uppgift saknas

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 1,3 miljarder kronor
Garantikapital: 4,8 miljarder kronor
Svensk röst- och ägarandel: 2,3 procent

Svenskt bidrag till institutionen under 2011 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: 0 kronor
Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 20 miljoner kronor
Bidrag till multi-bi-insatser: 289 miljoner kronor

Sveriges valkrets Estland och Island

Svenskar i institutionen 22, varav 4 i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2011 3,4 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster

1. Grundläggande information

Mandat	IDB ska bidra till och påskynda den ekonomiska utvecklingen i medlemsländerna.
Verksamhet	Den Interamerikanska utvecklingsgruppen består av tre institutioner: IDB, som ger lån, tekniskt stöd och rådgivning till offentlig och privat sektor, Interamerikanska investeringsstyrelsen, som investerar i den privata sektorn och Multilaterala investeringsfonden, som tillhandahåller mikrofinansiering till den privata sektorn. Banken har i sin institutionella strategi slagit fast fem prioriteringar: infrastrukturrella investeringar, tillväxtskapande institutioner, miljöfrågor, regional och global integration samt välfärdssatsningar för större jämlikhet och produktivitet.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av utrikesrådet Johan Borgstam. <u>Organ för löpande beslut</u> : Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av spanjorskan Maria Perez Ribes.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 48 länder, varav 28 i verksamhetsregionen <u>Huvudkontor</u> : Washington DC, USA <u>Antal anställda</u> : ca 2 000

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	År 2010 godkände styrelsen en ny öppenhetspolicy som anger att de flesta av bankens dokument som behandlar projekt och styrelsemöten ska publiceras. Policyen ger även rätt till prövning av ett beslut om att inte lämna ut en handling. Prövningen görs i första hand av en intern kommitté och i andra hand av en extern panel.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 51,4 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 33 procent
Löne- och ersättningsfrågor	IDB har ett ersättningsramverk med resultatbaserad lön, jämförelser med motsvarande arbetsmarknader, rörliga ersättningar, förmåner och treåriga totalöversyner.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	IDB ger lån till medelinkomstländer på förmånliga villkor och med en låg ränta samt ger förmånliga lån eller gåvor till de fattigaste länderna i regionen. Löptiden för lånen varierar. För förmånliga lån är löptiden högst 40 år för lånen till de fattigare länderna och högst 30 år för lånen till medelinkomstländerna. IDB:s utlåning och gåvor finansieras på fyra sätt: från medlemsländernas bidrag, upplåning på kapitalmarknaden, värdeökning i banken, och medfinansiering av riskkapitalinvesteringar.
Resultatramverk	IDB:s resultatramverk utgår från bankens fem prioriteringar och är tänkt att underlätta ägarnas övervakning av bankens bidrag till regionala utvecklingsmål, framsteg avseende bankens resultatindikatorer samt av bankens effektivitet. Ramverket avser öka bankens öppenhet och möjligheterna att utkräva ansvar.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	Bankens ägarkapital uppgick vid 2011 års utgång till 726,6 miljarder kronor, varav det inbetalade kapitalet uppgick till 30 miljarder kronor.
Utlåning som godkändes under 2011	<u>Godkända lån och bidrag (totalt):</u> 73,2 miljarder kronor <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 72,0 miljarder kronor <u>Biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 1,2 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 430 miljoner kronor <u>Garantikapital:</u> 3,82 miljarder kronor <u>Svensk röst- och ägarandel:</u> 0,327 procent
Svenskt bidrag till institutionen under 2011	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 7,7 miljoner kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2,9 miljoner kronor <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 0 kronor
Sveriges valkrets	Danmark, Finland, Frankrike, Norge, Spanien och Österrike
Svenskar i institutionen	Tre, varav ingen i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2011	0,02 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster

1. Grundläggande information

Mandat	IMF ska främja handel, sysselsättning och tillväxt genom att verka för internationellt monetärt samarbete samt makroekonomisk och finansiell stabilitet.
Verksamhet	IMF övervakar och analyserar den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen och enskilda länders ekonomier, tillhandahåller finansiellt stöd till medlemsländer med betalningsbalansproblem, samt bistår medlemsländer med teknisk expertis för att bygga upp och förstärka deras administrativa och institutionella kapacitet.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av riksbankschefen Stefan Ingves. <u>Organ för löpande beslut</u> : Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av dansken Benny Andersen. <u>Övrigt</u> : IMF har ett policyskapande organ, Internationella monetära och finansiella kommittén, som normalt sammanträder två gånger per år och består av finansministrar eller centralbankschefer från de länder som har en representant i exekutivstyrelsen. IMF har även ett policyskapande organ för utvecklingsfrågor tillsammans med Världsbanksgruppen, Utvecklingskommittén, som möts två gånger per år och består av ministerrepresentanter från de 25 valkretsarna/länderna i Världsbankens exekutivstyrelse.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 188 länder <u>Huvudkontor</u> : Washington DC, USA <u>Antal anställda</u> : ca 2 400 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Ett dokument ska publiceras om det inte finns starka och konkreta skäl till motsatsen, t.ex. att dokumentet innehåller potentiellt marknadspåverkande uppgifter. Medlemsländer måste aktivt invända mot en publicering av ett dokument som berör dem för att förhindra publicering.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 43,9 procent (2010-12-31) <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 21,5 procent (2010-12-31)
Löne- och ersättningsfrågor	Lönen har en strukturell och en prestationsbaserad del. Lönenivån anses vara lämplig om den ligger mellan 10 och 20 procent över de internationella jämförelsemarknaderna (offentlig sektor i USA, Frankrike, Japan och Tyskland). Det finns en rad olika förmåner vid sidan av lönen.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk IMF:s låneramverk är uppdelat i biståndssubventionerad utlåning och icke-biståndssubventionerad, som finansieras helt separat.

	<i>Krav på ekonomiska reformer</i>	<i>Maximalt lånetak (i procent av kvot)</i>	<i>Lånens löptid och ränta*</i>
<i>Icke-biståndssubventionerad utlåning</i>			
Stand-by Arrangement	Fullständiga	300 procent per år, 600 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	3¼–5 år; normal ränta
Extended Fund Facility	Fullständiga	300 procent per år, 600 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	3¼–5 år; normal ränta
Flexible Credit Line	Inga (endast kvalifikationskriterier)	Inget tak	3¼–5 år; normal ränta
Precautionary and Liquidity Line	Begränsade	250–1000 procent beroende på löptid	3¼–5 år; normal ränta
Rapid Financing Instrument	Inga	50 procent per år, 100 procent för hela lånet	3¼–5 år; normal ränta
<i>Biståndssubventionerad utlåning</i>			
Extended Credit Facility	Fullständiga	100 procent per år, 300 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	5½–10 år; ränta: 0 procent
Standby Credit Facility	Fullständiga	100 procent per år, 300 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	4–8 år; ränta: 0,25 procent
Rapid Credit Facility	Inga (endast kvalifikationskriterier)	25 procent per år, 75 procent för hela lånet (kan höjas till 50 respektive 100 procent i exceptionella fall)	5½–10 år; ränta: 0 procent

* Lånens löptid är den period under vilken lånen måste återbetalas. Med normal ränta avses IMF:s s.k. SDR-ränta med olika tillägg. SDR-räntan bestäms av räntorna på tre månaders statsobligationer eller motsvarande från Storbritannien, Japan, USA och eurozonen. Tilläggen ökar med lånets storlek och, vid förebyggande låneverktyg (Flexible Credit Line och Precautionary and Liquidity Line), om landet utnyttjar lånet.

Resultatramverk IMF har inget resultatramverk eftersom institutionen inte finansierar enskilda projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital IMF:s grundkapital uppgick vid 2011 års utgång till 2 534 miljarder kronor. IMF har inget inbetalt kapital. I stället är grundkapitalet (kvoterna) en del av medlemsländernas valutaserver som IMF kan dra på vid behov. Därutöver kan det multilaterala låneavtalet New Arrangement to Borrow (NAB) aktiveras då efterfrågan på IMF-resurser är extra stort. NAB omfattade vid 2011 års utgång 3 932 miljarder kronor.

Utlåning som Godkänd utlåning (totalt): 1 058 miljarder kronor

godkändes
under 2011

Icke-biståndssubventionerad utlåning: 1047 miljarder kronor, varav 300 miljarder kronor gick till reguljära program med fulla krav på ekonomiska reformer och 747 miljarder kronor gick till förebyggande program med lägre eller inga krav på ekonomiska reformer.

Skr. 2011/12:154
Bilaga

Biståndssubventionerad utlåning: 10,6 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar-
och röstandel

Svensk kvot: 21,6 miljarder kronor

Multilateralt låneavtal (NAB) och bilateralt lån: 47,2 miljarder kronor

Totalt åtagande: 68,8 miljarder kronor³

Svensk röst- och ägarandel: Ägarandel 1,01 procent (kvoter) och röstandel 0,98 procent

Svenskt
bidrag till
institutionen
under 2011

Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: 0 kronor

Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 10 miljoner kronor

Bidrag till multi-bi-insatser: 10,6 miljoner kronor

Sveriges
valkrets

Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge

Svenskar i
institutionen

17, varav ingen i ledande ställning

Sveriges
andel av
institutionens
upp-
handlingar
2011

IMF finansierar inte projekt och har således ingen relaterad upphandling.

³ Inkluderar inte Riksbankens åtagande att delta i den frivilliga marknaden för speciella dragningsrätter om ca 47 miljarder kronor.

1. Grundläggande information

Mandat	NIB:s uppdrag är att främja hållbar tillväxt i ägarländerna genom att tillhandahålla långfristig komplementär finansiering på bankmässiga villkor till projekt som främjar konkurrenskraft och miljö.
Verksamhet	Prioriterade sektorer för NIB:s utlåning är miljö, klimat, energi, transport och logistik samt innovation. Utlåningen är fokuserad på den privata sektorn, men sker också i viss utsträckning till den offentliga sektorn.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Anders Borg. <u>Organ för löpande beslut</u> : Direktörsstyrelsen. Sverige representeras av Erik Åsbrink.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : Åtta länder <u>Huvudkontor</u> : Helsingfors, Finland <u>Antal anställda</u> : 178 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Bankens öppenhetspolicy från 2011 anger att banken ska sträva efter att göra information om sina strategier, policyer och verksamhet tillgänglig för allmänheten. Information ska finnas tillgänglig om det inte finns övertygande skäl för sekretess. Undantag för öppenhetspolicyn görs bl.a. för dokument som rör ledningsorganens beslutsprocesser, affärsinformation från motparter och känslig information om personal eller tredjeman. Webbplatsen är den huvudsakliga plattformen för att sprida information till allmänheten om bankens roll och verksamhet.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 48 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 25 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Stabens löner diskuteras årligen i styrelsen. Lönehöjningen består av tre element: inflationsökning (prognos för innevarande år), individuell lönejustering för befordran och marknadsanpassning samt prestationspremiering som är att likna vid en bonus och utgörs av en del av den samlade lönepotten. Banken använder sig av externa referensgrupper vid lönejusteringar. Personalens löner jämförs med lönerna i de nordiska ländernas finansiella sektorer förutom den administrativa personalen, vars löner endast jämförs med lönerna i den finansiella sektorn i Finland. För vissa specifika positioner jämför man sig därutöver med andra institutioner som EBRD, EIB, CEB och OECD.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Banken tillhandahåller långfristig finansiering genom tre låneordningar: den ordinarie utlåningen, som uteslutande används för projekt i ägarländerna, samt miljölåneordningen och projektlåneordningen som används för projekt i icke-medlemsländer. Lån från den ordinarie faciliteten förutsätter att ett projekt främjar konkurrenskraft och miljö. Miljölån kan ges till projekt i Polen, Ryssland, Ukraina och Vitryssland och syftar till att reducera gränsöverskridande miljöpåverkan på ägarländerna. Projektlån finansierar projekt i icke-ägarländer av gemensamt intresse för bankens ägarländer och mottagarlandet. Den senare utlåningen fokuserar
-------------	---

Resultatramverk Innan ett projekt godkänns utvärderas hur väl det bidrar till att uppnå bankens mandat. Varje projektförslag betygsätts på basis av dess förväntade inverkan på ägarländernas konkurrenskraft och miljö. NIB:s miljöpolicy innehåller miljökriterier som alla projekt måste möta. Målet är att minst 90 procent av alla projekt ska ha en bra eller utmärkt inverkan på miljö och/eller konkurrenskraft. Andelen projekt som får betyg bra eller utmärkt följs upp månatligen och i den årliga affärsplansuppföljningen. Dessutom ska minst 90 procent av utlåningen gå till bankens fokussektorer miljö, energi, transport och logistik samt innovation. Det sker dock ingen uppföljning av mandatuppfyllnaden på genomförda projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital Bankens ägarkapital uppgick vid 2011 års utgång till 55 miljarder kronor, varav det inbetalade kapitalet uppgick till 3,8 miljarder kronor.

Utlåning som godkändes under 2011 Godkända lån och bidrag (totalt): 17,4 miljarder kronor
Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag: 17,4 miljarder kronor
Biståndssubventionerade lån och bidrag: 0 kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 1,3 miljarder kronor
Garantikapital: 17,7 miljarder kronor
Svensk röst- och ägarandel: Ägarandel 34,6 procent och röststyrka 12,5 procent (de åtta medlemsländerna har varsin röst).

Svenskt bidrag till institutionen under 2011 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: 0 kronor
Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 0 kronor
Bidrag till multi-bi-insatser: 21 miljoner kronor

Sveriges valkrets Styrelsen är inte indelad i valkretsar.

Svenskar i institutionen 18, varav ingen i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2011 4,2 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster

1. Grundläggande information

Mandat	Uppdraget för hela Världsbanksgruppen är att minska fattigdom genom att stödja en inkluderande och hållbar globalisering, stärka tillväxten med hänsyn till miljön och skapa möjligheter och hopp för individer.
Verksamhet	<p>Världsbanksgruppen består av Världsbanken (Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken, IBRD, och Internationella utvecklingsfonden, IDA), IFC, Multilaterala investeringsorganet och Internationella centret för lösning av investeringstvister.</p> <p>IBRD:s verksamhet syftar till att minska fattigdomen i medelinkomstländer och kreditvärdiga låginkomstländer genom att främja hållbar utveckling genom lån och garantier samt analys- och rådgivningstjänster. IDA:s verksamhet syftar till att minska fattigdom genom förmånliga lån/gåvor för ekonomisk och social utveckling, ökad produktivitet och höjd levnadsstandard i de minst utvecklade länderna. IFC:s verksamhet syftar till att främja en hållbar ekonomisk tillväxt genom investeringar och rådgivning till främst den privata sektorn</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Anders Borg.</p> <p><u>Organ för löpande beslut</u>: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras av svenskan Anna Brandt.</p> <p><u>Övrigt</u>: Världsbanksgruppen har även ett policyskapande organ för utvecklingsfrågor tillsammans med IMF, Utvecklingskommittén, som möts två gånger per år och består av ministerrepresentanter från de 25 länderna/valkretsarna i Världsbankens exekutivstyrelse.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: IBRD har 188 medlemsländer, IDA 172 medlemsländer och IFC 182 medlemsländer</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Washington DC, USA</p> <p><u>Antal anställda</u>: Ca 9 500 i Världsbanken och 2 650 i IFC</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	År 2010 trädde Världsbanksgruppens nya öppenhetspolicy i kraft, vars syfte är att öka bankens effektivitet och möjligheten till ansvarsutkrävande. Policyn innebär ett skifte i bankens inställning till spridning av information, öppenhet och utbyte av kunskap. I stället för att föreskriva vilken information som får lämnas ut anger policyn att all information ska lämnas ut, förutom den som finns på en undantagslista. Undantag kan bl.a. göras för personrelaterad information. Så mycket dokumentation som möjligt ska göras tillgänglig på Världsbankens hemsida och berörda landkontor.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 51 procent i Världsbanken, 53 procent i IFC</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 34 procent i Världsbanken, 41 procent i IFC</p>
Löne- och ersättnings-	En reformering av löne- och förmånssystemet har inletts i Världsbanksgruppen. Den största förändringen hittills är att lönesättningen tydligare kopplas till prestation och att den formel som ligger till grund för

⁴ Världsbanken och IFC behandlas här ihop eftersom båda ingår i Världsbanksgruppen. Eftersom Världsbanksgruppen har brutet räkenskapsår är de finansiella uppgifterna för institutionen från den 30 juni 2011.

lönesättningen reviderats bl.a. genom att den blivit mer lättillgänglig och tydligare speglar personalens prestationer. En andra fas av lönereformen kommer att slutföras under 2012, då även de jämförelsemarknader som används vid lönesättningen ska utvärderas. Under perioden har också en tidsplan för en kommande utvärdering av förmånssystemet fastställts. Förmånsreformen kommer bl.a. att omfatta pensions- och sjukförsäkrings-systemen i syfte att modernisera och effektivisera förmånerna samt att göra systemen mer öppna.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk IBRD ger lån till den offentliga sektorn i medelinkomstländer och i kreditvärdiga låginkomstländer. Lån ges antingen genom budgetstöd eller genom projektstöd till specifika sektorer. I samband med budgetstöd ställs krav på både reformering av institutioner och på den ekonomiska politiken. Kraven syftar t.ex. till att stärka myndigheternas finansiella styrning och utveckla sociala skyddsnet. Lån till specifika sektorer innefattar t.ex. utbildning, hälsa och landsbygdsutveckling. Lån från IBRD ges med förmånliga villkor som ligger under lånekostnaderna på kapitalmarknaden, med löptider på upp till 30 år. Lånen finansieras huvudsakligen genom upplåning på de internationella kapitalmarknaderna, men även genom avkastning på det ägarkapital som har betalats in av medlemsländerna, bankens egna investeringar på marknaden samt ränteinkomsterna från låneverksamheten.

IDA ger räntefria lån, eller rena gåvor, till de allra fattigaste utvecklingsländerna. Lånen har normalt en löptid på 20–40 år. IDA fokuserar primärt på den offentliga sektorn och huvudsakligen på ämnesområdena hälsa, utbildning och infrastruktur. Finansieringen av IDA sker främst genom kapitalpåfyllnader av bistånd från medlemsländerna och resursöverföringar från delar av vinsten från IBRD och IFC.

IFC tillhandahåller finansiering och teknisk assistans till framför allt den privata sektorn. Stöd ges genom ägarkapitalinvesteringar, lån (normalt en löptid på 7–11 år) och garantier på marknadsmässiga villkor. Syftet är att erbjuda finansiering till företag i regioner som inte har tillgång till fungerande kapitalmarknader. Utöver egen finansiering mobiliserar IFC:s verksamhet även kapital från andra investerare. IFC:s verksamhet är vinstdrivande och finansieras genom medlemsländernas ägarkapital.

Resultatramverk Världsbanken har utvecklat ett övergripande resultatramverk för sin verksamhet. Ramverket ska stödja bankens ledning i det interna arbetet och i dess dialog med styrelsen avseende verksamhetsplanering och budgetbeslut. Baserat på ramverket ska en årlig resultatrapport sammanställas. Ramverket följer framsteg på fyra nivåer: utvecklingsresultat i länderna, resultat och effekter av Världsbankens verksamhet i klientländerna, operationell effektivitet samt organisatorisk effektivitet och interna reformer.

IFC:s resultatramverk utvärderar både investeringar och teknisk assistans från institutionen. Det utvärderar IFC:s resultatuppfyllnad i projektcykelns alla steg, vilket gör det möjligt att följa resultaten redan medan projektet genomförs. IFC har också ett övergripande resultatramverk som med ett antal indikatorer mäter verksamhetens resultat.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	Det totala kapitalet i IBRD uppgick vid 2011 års utgång till 2 165,9 miljarder kronor, varav det inbetalade kapitalet uppgick till 79,6 miljarder kronor. Det inbetalade kapitalet i IDA uppgick vid 2011 års utgång till 287,9 miljarder kronor. Det inbetalade kapitalet i IFC uppgick vid 2011 års utgång till 17,0 miljarder kronor.
Utlåning som godkändes under 2011	Godkända lån och bidrag (totalt): 297,5 miljarder kronor för IBRD och IDA samt 129,4 miljarder kronor för IFC. <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag (IBRD):</u> 184,7 miljarder kronor. <u>Biståndssubventionerade lån och bidrag (IDA):</u> 112,8 miljarder kronor.

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 760 miljoner kronor i IBRD och 173 miljoner kronor i IFC. <u>Garantikapital:</u> 11,7 miljarder kronor <u>Svensk röst- och ägarandel:</u> Sveriges kapitalandel är 0,86 procent i IBRD, 2,96 procent i IDA och 1,02 procent i IFC. Sveriges röstandel är 0,92 procent i IBRD, 1,91 procent i IDA och 1,12 procent i IFC.
Svenskt bidrag till institutionen under 2011	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 0 kronor. Sverige har beslutat att delta i 2010 års kapitalhöjning i IBRD, vilket innebär inbetalningar av 246,6 miljoner kronor 2012–2016. <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2,22 miljarder kronor (inkluderar IDA:s deltagande i det multilaterala skuldavskrivnings-initiativet) <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 1,53 miljarder kronor.
Sveriges valkrets	Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge
Svenskar i institutionen	47 i Världsbanken och 8 i IFC
Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2011	0,29 procent i Världsbanken. IFC gör inga upphandlingar av kontrakt.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 31 maj 2012

Närvarande: statsrådet Bildt, ordförande, och statsråden Ask, Erlandsson, Hägglund, Sabuni, Billström, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt, Ek, Enström

Föredragande: statsrådet Norman

Regeringen beslutar skrivelse 2011/12:154 Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanken samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2010 och 2011